

РУДОЛФ ЩАЙНЕР

Афоризми

АНТРОПОСОФСКИ КАЛЕНДАР НА ДУШАТА

ПЛАНЕТАРЕН ТАНЦ • ДВАНАДЕСЕТ

НАСТРОЕНИЯ

ПЕСЕНТА НА ПОСВЕЩЕНИЕТО

Притчи • Осъдителни поговорки

ПРИТЧИ И ПОСВЕЩЕНИЯ • МОЛИТВИ

КРЕДО: ИНДИВИДУАЛНОТО И

УНИВЕРСАЛНОТО

1991 г.

ИЗДАТЕЛСТВО РУДОЛФ

ЩАЙНЕР

ДОРНАХ / ШВЕЙЦАРИЯ

Издадено от Администрацията на имението „Рудолф Щайнер“, Дорнах / Швейцария

Съставянето и публикуването са извършени от
Едуин Фробозе и Пол Джени.

Пълни съчинения на Рудолф Щайнер:

1. Издания Дорнах 1961 г.
- , 2-ро преработено издание, Дорнах 1969 г.
- 3-то издание, Dornach 1975;
- 4-то, преработено издание, Dornach 1978
5. Издание, Дорнах 1981
6. Издание, Дорнах 1986
7. Издание, Дорнах 1991

Библиографските данни за по-ранни издания са
дадени на страниците с подзаглавия на отделните части.

Поговорките бяха подредени хронологично.

Не са включени прозаични пасажии от по-ранни издания .
Адаптации на „Свещената драма на Елевзина“ и стихове от
„Четири мистериозни драми“

За информация относно допълнителни публикации вижте
страница 302.

Библиография № 40

Всички права запазени от Администрацията на имението Рудолф Щайнер,
Дорнах / Швейцария

© 1991 от Администрация на имението „Рудолф Щайнер“,
Дорнах/Швейцария

Отпечатано в Германия от Konkordia Druck, Bühl/Baden

ISBN 3-7274-0400-0

СЪДЪРЖАНИЕ

Антропософски календар на душата	7
Предговори от Рудолф Щайнер към първото и второто издание на «Календар на душата»	9
Планетарен танц • Дванадесет настроения • Песента на Посвещение. Сатира	37
Думи на Рудолф Щайнер за първото свритмично представяне , Дорнах, 29 август 1915 г.	39
Планетарен танц	47
Дванадесет настроения	51
Песента на посвещението. Сатира	57
Думи на истината - думи на съд.....	63
Предговори от Мари Щайнер към първото и второто издания „думите на истината“	65
Изречения и посвещения • Молитви	187
Предговор от Мари Щайнер към първото издание на «Притчи и посвещения»	189
Кредо: Индивидът и Вселената	271
Азбучен списък на заглавията и началните редове на изказванията за „Думите на истината - Думите на съда“ и „Думите на истината и посвещенията“ с информация за източника . .	276
Препратка към други стихотворения и сборници с поговорки . .	

302

Общ преглед на пълните съчинения на Рудолф Щайнер .

. 303

КАЛЕНДАР НА
ДУШАТА

Формулировката на поговорките в това издание следва печатния текст, публикуван от Рудолф Щайнер . Ръкописът от 1912/13 г. се различава от него на следните места:

Седмица 15, ред 2: *тъкането на ума*
19. , ред 4: *Трябва*
20. Седмица, ред 5: *Само по себе си*
Седмица 23, ред 6: *есеният сън на света*
; Седмица 26, ред 4: *моите умствени импулси;*
Седмица 28, ред 2: *изпълнение*

В ръкописната версия на „Евритмични форми за седмичните стихове на Антропософския календар на душата“ (GA Bibl.- No. K 23.475) могат да бъдат открити следните отклонения:

Седмица 25, редове 5 и 6: *расте, расте;*
Седмица 34, ред 2: *инат;*
Седмица 46, ред 7: *грабвам*

Те не бяха включени в печатния текст, тъй като не бяха отпечатани нито в никое от изданията, организирани от Рудолф Щайнер, нито пък бяха изпълнявани в евритмия на представленията, които се провеждаха в негово присъствие.

Относно датите: Поговорките са датирани според второто издание от 1918 г. / 19. В отговор на въпроса относно промяната на датите от година на година, Рудолф Щайнер отговори: „Основното е, че първият *стих винаги започва на Великден*.“ Промяната не е от голямо значение, тъй като три стиха от седмичните стихове винаги са били в едно и също настроение.“

1912/13», Берлин 1912. От 1918 г. нататък следват множество
независими издания.

ПРЕДГОВОР КЪМ ПЪРВОТО ИЗДАНИЕ 1912/13

се чувстват свързани със света и неговите променящи се сезони

. В собственото си същество те възприемат образа на архетипния свят. Но този образ не е символично, педантично подражание на архетипа. Това, което великият свят разкрива в хода на времето, съответства на махалообразно люлеене на човешката природа, което не се разгръща в стихията на времето. По-скоро хората могат да преживеят своето същество, отдадено на сетивата и възприятията си, като съответстващо на изтъканата от светлина и топлина природа на лятото. Те могат да преживеят своето заземяване в себе си и живота си в собствения си свят на мисли и воля като зимно съществуване. Така за тях ритмът на вътрешния и външния живот се превръща в това, което е представено в природата от редуващите се сезони на лятото и зимата . Велики мистерии на съществуването могат да се разкрият пред тях, когато свържат своя безвременен ритъм на възприятие и мисъл с ритма на природата по съответен начин . Така годината се превръща в архетип на човешката душевна дейност и следователно в плодотворен

източник на истинско себепознание. В следващия календар за Душата и Годината човешкият дух е замислен в състояние,

в което чрез сезонните настроения той може да възприеме преплитането на собствената си душа в образи, седмица след седмица, чрез впечатленията от годишния цикъл . Той е предназначен да бъде *Това е замислено като форма на емпатично себепознание*. Това емпатично себепознание може, чрез посочените характерни седмични изречения,

да преживее цикъла на живота на душата като безвременен
във времето.

Трябва изрично да се посочи, че това е замислено като
възможен път към себепознанието. Целта
не е да се дават
„рецепти“ в стила на теософските педанти,
а по-скоро да се посочи живото тъкане на душата, каквото
тя

може да бъде. Всичко, което
е предопределено за душите, придобива индивидуален
характер. Именно поради тази причина

но също така ще *Всяка* душа намира свой собствен път във
връзка с
индивидуално определен такъв. Би било лесно да се каже:
Душата
трябва да медитира, както е описано тук, ако желае да
култивира известна степен на себепознание. Това *не е*
казано, защото
собственият път на човек трябва да черпи вдъхновение от
даден път, а не педантично да се съобразява с „път на
знанието“

ПРЕДГОВОР КЪМ ВТОРОТО ИЗДАНИЕ 1918

Цикълът на годината има свой собствен живот. Човешката
душа може да
изпита този живот. Ако тя позволи
да бъде повлияна от това, което говори различно от седмица
на седмица от живота на годината, тогава
чрез такова участие тя наистина ще открие себе си. Тя ще
почувства как силата расте в нея, укрепвайки я отвътре. Тя
ще забележи, че тези сили
копнеят да бъдат събудени в нея чрез участието, което може
да вземе
в смисъла на хода на света, докато той се разгръща в
последователността на времето
. Едва тогава тя ще осъзнае деликатните, но
значими нишки на връзка, които съществуват между нея и
света, в който е родена.

Този календар съдържа поговорка за всяка седмица ,
позволяваща на душата да преживее
случващото се
през тази седмица като част от целия годишен живот.
Поговорката е предназначена да изрази какво
резонира този живот в душата, когато се обедини с него . Тя
има за цел да насърчи здравословно чувство
за единство с хода на природата и произтичащото от това

, мощно себепознание, основано на убеждението, че преживяването на хода на света чрез такива поговорки е нещо, за което душата копнее, стига наистина да разбира себе си.

ПРОЛЕТ

Великденско настроение

1-6 клас Април *

1. Ако от необятността на света
Слънцето говори с Човешкото чувство
И радост от дълбините на душата
Светлината се обединява във виждането,
След това излез от черупката на себе си
Мислите са насочени към далечни пространства
И се връзвам тъпо
Същността на човека се отразява в битието на
духа.

Втора седмица на април

, 7-13 април

- 2 Към външната страна на сетивната вселена
Губи ли силата на мисълта своята автономност?
Откриват се ментални светове
Човекът пониква отново,
Този, който носи семето си в себе си
Но плодът на душата му
То трябва да развие кора в себе си.

Трета и четвърта седмица на април,

14-24 април

- 3 Говори на вселената,
 Забравяйки себе си
 и осъзнавайки първоначалното си състояние, аз,
 растящото човешко същество: В теб,
 освобождавайки се от оковите на собствената си
 природа, аз проумявам истинската си същност.

Четвъртата седмица на април до първата седмица на май,

25 април - 4 май

- 4 Чувствам същността на моето съществуване:
 Така говори чувството,
 което в слънчевия свят се съединява с потоци
 светлина; то иска да даде топлина на мисълта за
 яснота и здраво да обедини човека и света в
 единство.

Първата седмица на май (

5-11 май)

- 5 В светлината, която извира от дълбините на ума
 В пространството, плодотворно преплитащо се,
 се разкрива творението на боговете: В него се
 появява същността на душата, разширена до
 битието на света и възкръснала от тясната
 самоличност, вътрешната сила.

Втора седмица на май,

12-18 май

- 6 То произлиза от собствената си природа
 Моето „аз“ се оказва
 откровение на света в силите на времето и
 пространството; светът ме показва навсякъде
 като божествения архетип на моя собствен
 образ, истината.

Трета седмица на май,

19-25 май

7 Аз самият, то заплашва *да* избяга,
 Мощно привлечен от светлината на света.
 Сега, мой прародителю, дръж се здраво за
 правата си, замени ми силата на мисълта, която
 в илюзията на сетивата се стреми да се изгуби.

Четвъртата седмица на май,

26-31 май

8 Силата на сетивата расте
 В съюз с творението на боговете,
 Изразява силата на мисълта
 Чак до тъпотата на сънищата.
 Когато божествените същества
 Кой иска да се съедини с душата ми
 Трябва ли човек да мисли човешки?
 Да бъдеш тихо смирен в състояние на сън.

Първа седмица на юни

(1-8 юни)

9 Забравяйки волята си,
 Топлината на света, предвещаваща лятото,
 изпълва
 духа и душата ми; духовното зрение ми
 заповядва да се изгубя в светлината, а мощната
 интуиция ми провъзгласява: Изгуби се, за да
 намериш себе си.

Втора седмица на юни,

9-15 юни

10 До летните висоти

Сияйното същество на слънцето изгрява;
то отнася човешките ми чувства със себе си в
своята необятност. Смъртно усещане се
раздвижва вътре, смъртно ми съобщавайки, че
един ден ще разпознаеш: божествено същество
те усети сега.

Третата седмица на юни,

16-22-ри. юни

- 11 Това е през този слънчев час
Да разпознаеш мъдрото послание в себе си:
отдаден на красотата на света, преживявайки
себе си в него: човешкото аз може да се изгуби
и да се намери в световното аз.

Атмосфера на лятното слънцестоене

, 23-29 юни

- 12 Световното великолепие на красотата,
Той ме принуждава от дълбините на душата ми
да освободя божествените сили на собствения
си живот, да полетя по света; да оставя себе си,
доверявайки се само на себе си, търсейки
световна светлина и световна топлина.

Петата седмица на юни до първата седмица на юли (30 юни - 6 юли)

- 13 И когато съм във висините на сетивата,
Така, в дълбините на душата ми, от огнените
царства на духа, пламва словото на боговете на
истината
: В духовните дълбини, аз търся, с интуиция, да
намеря себе си сроден по дух.

ЛЯТО

Първата седмица от

7 до 13 юли юли

14. Отдаден на сетивното откровение,
загубих стремежа на собственото си същество;
мисловният сън сякаш ме лиши от моята
същност, но все пак, пробуждайки се,
светогледът вече ме приближава в сетивна
светлина.

Втора седмица на юли,

14-20-ти. юли

15 Чувствам се сякаш съм омагьосан/а

Втъкавайки се в космическата светлина на
духа.

Това е довело до сензорна притъпеност

Истинското ми аз беше скрито,

За да ми дадеш сила,

Тези, които са безсилни да се отдадат,

Моето аз е в неговите граници.

Трета седмица на юли,

21-27 юли

16 Да пазя духовните дарове в себе си,

моята интуиция стриктно ми заповядва, че
узряващите Божии дарове, давайки плодове в
дълбините на душата, раждат плодовете на
себепознанието.

Четвъртата седмица на юли,

28 юли 3 август

17 Словото на Света говори,

което ми беше позволено да превода през
портите на сетивата в дълбините на душата:
Изпълнете духовните си дълбини с моята
необятност на света, за да ме намерите един ден
в себе си.

Първата седмица на август,

4-10 август

18 Мога ли да разширя душата си,

Че тя се съединява
с приетото слово-семе на света? Подозирам, че
трябва да намеря сила да оформя душата
достойно, да се облече в дрехата на духа.

Втора седмица на
август

11 август - 17

19 Мистично, новоприетото,
да обгърна с памет, е моят стремеж.
Допълнително значение:
То трябва да събуди укрепващи вътрешни
сили в мен и от своя страна да ме даде на
самия мен.

Трета седмица на август,

18-24 август

20 Едва тогава наистина усещам съществуването си,
Далеч от светското съществуване
Да угаснеш в себе си
И строи само на собствена земя
щеше да трябва да се самоубие.

Четвъртата седмица на август,

25-31 август

- 21 Чувствам се плодотворна чужда сила
Укрепвайки се,
аз давам на семето да узрее и впитам в себе си
светло предчувствие, силата на личността.

Първа седмица на септември

(1-7 септември)

- 22 Светлината от целия космос,
Вътре в себе си то продължава да живее мощно:
то се превръща в светлината на душата и свети в
дълбините на духа, за да донесе плодове, които
позволяват на самите човешки същества да
узреят от самия свят с течение на времето.

Втора седмица на септември,

8-14 септември

23 Приема есенно усещане
Копнежът на сетивата за стимулация;
В разкритието на светлината, матовите воали на
мъглата се смесват. Аз самият се вирам в
необятността на пространството, в зимния сън
на есента. Лятото ми се е предало.

Трета седмица на септември,

15-21 септември

24 Винаги създавайки себе си,
Когато душата осъзнае себе си,
световният дух се стреми напред, възроден в
себепознанието, и създава от тъмнината на
душата плода на себепознанието.

Четвъртата седмица на септември,

22-28 септември

25 Сега може би принадлежа на себе си

И блестяща, широка вътрешна светлина
в мрака на пространството и времето.
Естествено, съществата подтикват към сън,
дълбините на душата трябва да се събудят и,
будни, да носят слънчевия пламък в студените
зимни порои.

Атмосфера на Михайлов ден,

29 септември 5 октомври

26 Природа, твоето майчинско същество,

Нося го в волята си;
и огнената сила на волята ми, тя окали
импулсите на духа ми, за да родят те
самосъзнание, което да ме носи в мен самия.

ЕСЕН

Първа седмица на октомври,

6-12 октомври

- 27 Проникни в дълбините на моето същество:
Събужда в мен изпълнен с предчувствие
копнеж,
в който се съзерцавам като летен слънчев дар,
който живее топло като семе в есенно
настроение, като движеща сила на душата ми.

Втора седмица на октомври,
октомври

13-19-ти.

- 28 Мога да се съживя отвътре
Да усетиш необятността на собственото си
същество
и да дариш мощни лъчи на мисълта от
слънчевата сила, разрешавайки житейските
загадки и изпълнявайки много желания, за които
надеждата вече е осакатила крилете им.

Трета седмица на октомври,

20-26 октомври

29 Да

разпалвам мощно вътрешната светлина на
мисълта, да интерпретирам смислено
преживяванията от извора на световния дух,
това е сега моето лятно наследство, есенна
почивка, а също и зимно трупане.

Четвъртата седмица на октомври,

27 октомври 2 ноември

30 В слънчевата светлина

на душата ми поникват зрели плодове на
мисълта; в сигурността на самосъзнанието всяко
чувство се преобразява. Мога с радост да
възприема пробуждането на духа на есента:
зимата ще събуди лятото на душата ми в мен.

Първа седмица на ноември,

3-9 ноември

31 Светлината от дълбините на ума,

То се стреми навън като слънцето.

Това се превръща във воля за живот

И блести в усещане за тъпота,

За да освободиш сили,

Силите на душата, произтичащи от импулсите

Да узрееш в човешките дела.

Втора седмица на ноември,

10-16 ноември

32 Чувствам как собствената ми сила дава плодове

Укрепвайки себе си, аз се отдавам на света;

чувствам как собственото ми същество се

овластява, обръщайки се към яснота в

преплитането на житейската съдба.

Трета седмица на ноември,

17-23 ноември

33 Така за първи път усещам света,
Тези, които, отделно от душата ми, са свидетели
само на мразовит, празен живот, разкриващ себе
си безсилие, пресъздаващ се наново в души и
можещи да намерят смъртта само в себе си.

Четвъртата седмица на ноември,

24-30 ноември

34 Загадъчно, изпитано във времето,
с новосъздадено аз-същество, чувстващо се
ободрено отвътре: То би трябвало да събуди
световните сили, да ги излее във външната
работа на живота ми и да ме оформи в
съществуване.

Първата седмица от
Декември

1 до 7 декември.

35 Мога ли да разпозная Битието,
 Че то отново се намира
 в творческия порив на душата? Чувствам, че ми
 е дадена силата смирено да интегрирам
 собственото си аз в световното аз като член.

ЗИМА

Втора седмица на декември,

8-14 декември

36 В дълбините на моето същество
 говори словото на света, търсещо неотложно
 откровение: Изпълнете целите на вашата работа
 с моята духовна светлина, за да се пожертвате
 чрез мен.

Трета седмица на декември

, 15 - 21 декември

37 Да нося духовна светлина в зимната нощ на света,
блажено се стреми импулсът на сърцето ми, за
да могат блестящите семена на душата да
пуснат корени в дълбините на света и
Божие слово, в тъмнината на сетивата, да
преобрази цялото битие.

Настроение за Нощта на осветяването
Декември

22-ри - 28-ми

38 Чувствам се разочарован/а
Детето на духа в утробата на душата;
То е заченало в блясъка на сърцето святото
слово на света, небесния плод на надеждата,
който расте радостно в светове, по-далечни от
Божествената основа на моето същество.

Петата седмица на декември

(29 декември - 4 януари)

39 Посветен на духовното откровение

Аз получавам светлината на световното битие.
Силата на мисълта расте
За да си дам по-ясна перспектива
И пробуждайки се, то се освобождава пред мен
Самоувереността произтича от силата на
мисълта.

Първа седмица на януари,

5-11 януари

40 И съм аз в дълбините на ума,

Изпълнен в дълбините на душата ми От
световете на сърцето на любовта Особеностите
на празната заблуда С огневата мощ на
световното слово.

Втора седмица на януари,

12-18 януари

41 Творческата сила на душата,

Тя се стреми от дъното на сърцето си,
Божествените сили в човешкия живот
За да разпали страст за праведни действия,
Да проектираш себе си
В любов към човечеството и в човешките дела.

Трета седмица от

19 до 25 януари

42 Именно в тази зимна тъмнина

се заражда откровението за собствената сила,
силният импулс на душата да я води в
тъмнината и да я усети чрез топлината на
сърцето и сетивното откровение.

Четвъртата седмица на януари

(26 януари - 1 февруари)

43 В зимните дълбини

То стопля истинското същество на духа;
то придава на сиянието на света, чрез силите на
сърцето, силите на съществуване; то се
противопоставя на студенината на света,
укрепвайки, огъня на душата в човека.

Първата седмица на февруари (

2-8 февруари)

44 Вълнуващи нови сетивни стимули

изпълват душата с яснота, осъзнавайки
завършеното духовно раждане, объркващо
поникващи светове стават с творческата воля на
моего мислене.

Втора седмица на февруари,

9-15 февруари

45 Силата на мисълта е консолидираща
 В съюз с раждането на духа,
 то осветява скучните стимули на сетивата до
 пълна яснота. Когато душата е пълна
 За да се съедини с ставането на света, човек
 трябва да получи откровението на сетивата,
 светлината на мисълта.

Трета седмица на
февруари

16 февруари - 22

46 Светът заплашва да притъпи
 вродената сила на душата; сега, памет, издигни
 се сияйно от дълбините на ума и укрепи
 зрението ми, което може да се поддържа само
 чрез сила на волята.

Четвъртата седмица на февруари

(23 февруари - 1 март)

47 То ще се издигне от утробата на света,
освежавайки сетивата, желанието за
съществуване. Нека намери силата на моето
мислене, въоръжено с божествените сили, които
живеят мощно в мен.

Първата седмица на март,

2-ри до 8-ми. март

48 В светлината, която
мощно се лее от висините на света към душата,
се яви, разрешавайки загадките на душата,
сигурността на светската мисъл, събирайки
силата на нейните лъчи, събуждайки любовта в
човешкото сърце.

Втора седмица на март,

9-15. март

49 Чувствам силата да бъда светове:
Така говори яснотата на мисълта,
спомняйки си за растежа на собствения дух в
тъмните световни нощи и насочвайки
вътрешните лъчи на надеждата към
наближаващия световен ден.

Третата седмица на март,

16-20-ти. март

50 То говори *на* човешкото аз,
мощно се разкрива и освобождава силите на
своето битие, желанието за превръщане в
светско съществуване: носейки живота си в теб,
извън магическото му заклинание, аз достигам
истинската си цел.

Пролетно очакване

21 .- 2 5 март

- 51 Във вътрешното същество на човека
 Когато богатството на сетивата се излива,
 световният дух се открива в отражението на
 човешкото око, което трябва да пресъздаде
 силата си от него.

Петата седмица на март,

26-31 март

- 5.2 Когато от дълбините на душата
 Духът се обръща към битието на света.
 И красотата струи от необятни пространства,
 Тогава, от дълбините на небето, то се движи
 Жизнената сила в човешките тела
 И един, действайки мощно,
 Същността на духа във връзка с човечеството.

ПЛАНЕТАРЕН

ТАНЦ ДВАНАДЕСЕТ НАСТРОЕНИЯ

ПЕСЕНТА НА ПОСВЕЩЕНИЕТО

Сатира

Бяха публикувани следните отделни издания на стихотворенията „Planetentanz – Zwölf Stimmungen – Das Lied von der Initiation“:

„Три стихотворения и лекция от д-р Рудолф Щайнер, изнесени в Дорнах на 29 август 1915 г. във връзка с евристични презентации“, Берлин 1916 г.

«Планетарен танц. Дванадесет настроения. Лекция. Песента на посвещението, сатира», Дорнах 1950 (с обръщение от 29 август 1915 г.)

«Космически стихотворения» (без обръщение) Дорнах 1968 и 1982

ДУМИ ОТ РУДОЛФ ЩАЙНЕР
ЗА ПЪРВОТО ЕВРИТМИЧНО ИЗПЪЛНЕНИЕ

Дорнах, 29 август 1915 г.

Бих искал да започна с няколко думи за това как човек може да види връзката във всичко, което се опитваме , във всичко, което е резултат от нашите усилия. Разбира се, в наше време има силен копнеж, от една страна, *да се схване* връзката между материалния и духовния живот . От друга страна обаче, възможностите за това не са толкова лесни за намиране. Защото,

както съм подчертавал другаде, много малко хора в Европа днес притежават ясно чувство за търсене на същността в другите светове, които са в основата на нашия и са свързани с него

. Ако изучавате ученията, дадени днес за поезията и изкуството, често ще забележите как всичко художествено води обратно към нещо по-висше, но колко е трудно за хората днес наистина да усетят връзката с тази по-висша сфера. И затова

се надяваме, че по-нататъшното популяризиране на евритмията, както се опитваме да го направим, ще насърчи, от това, което бих нарекъл много човешка гледна точка, точно това, което е необходимо, за да се намери връзката между човечеството и духовните

светове. Колко често сте чували от тази или онази самопровъзгласила се теософска школа, че нещо съществено за живота на душата зависи от това да се слее с великото Всеобщо Същество, което изпълва пространството и тече през времето? Но колкото и ентузиазирано и пламенно да се подчертава понякога теософски този копнеж за чувство на едно с Всичкото, както го наричат,

човек е толкова малко склонен да схване неговата реалност
. Мнозина днес наблягат на формата, както в средата на

През Средновековието, чрез фигури като Майстер Екхарт
и Йоханес Таулер
, стремежът към „превръщане в себе си“, както е бил
наричан, е бил цел –
чувство за единство с божествено проникнатата вселена.
Но днес живеем във време, когато това
трябва да се преследва конкретно, в реалността; когато
нещо

трябва да се направи, за да се утвърди великата истина, че
човечеството, в своите действия и битие,
може да резонира с действията и битието на света. И
точно това ще научат нашите приятели
сега чрез дамите, които са първите, които го практикуват,
във втората глава на нашата евритмия. Искам само
накратко да
обърна внимание на няколко неща, които
могат да се извлекат от днешния ден.

Във второто представление видяхте как в известен
смисъл
се пресъздава динамична, но същевременно неподвижна
атмосфера, присъща на вселената
: дванадесеткратната природа, присъстваща във вселената
като зодиак
; седмokratната природа, присъстваща във вселената като
планетарна последователност
. Видяхте също как статичният аспект на зодиакалните
съзвездия, във връзка с динамичната природа на
планетарното
съществуване, се очертава от представянето на фигурите
. Такива неща, разбира се, са възможни само ако
този дух на чувство в едно цяло с вселената
присъства в цялото. И така, прави се опит да се създаде
нещо,

в което има дълбока хармония между изговорената дума, и
не само изговорената дума, но и разкритите усещания и
всяко едно
движение. Човек постепенно ще разбере, че
в цялото това представление изговорената дума ще служи
само като помощно средство

. Човек постепенно ще разбере
, че когато движението се изпълнява в своята пълнота,
ще може да различи какво се казва от движението
, точно както човек може да прочете значението, когато има
букви пред себе си
. Не е нужно нищо повече от това да се е научил да чете
; тогава, постепенно, когато точно това се случва, човек ще
разбере.

Цялата система е разработена, включително способността за четене на представеното. Но човек ще може да чете не само буква по буква и фонетично, но и семантично.

За това обаче е необходимо да имаме представа за смислено вътрешно преживяване. Човешките същества, като земни хора, разбира се, трябва да се скитат в бездната на земята редом със съществата, които са били хвърлени в нея, и по този начин като цяло да се скитат в мислите и чувствата си по време на земното си съществуване. Но те могат да се издигнат нагоре от това заблудено мислене и чувство до това, което редовно възниква от спокойното движение, превръщайки се в твърдо мислене и чувство. Защото, виждате ли, космосът, такъв какъвто първоначално

ни се представя като нашата слънчева система, е просто частен случай на „В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото беше божествено“. И в космоса виждаме Словото, така да се каже, замръзнало във времето, Словото в неговата неподвижност и Словото в неговото движение. Но човек трябва да го усети в космоса. Не искам никой да обърква това, което се представя тук, с различните объркани мистицизми на днешния ден. Не става въпрос за имитиране на методите, да речем, на онези съвременни астролози, които превъзхождат всеки материализъм в своите методи и добавят само невежо суеверие към материалистичното невежество,

а по-скоро за ангажиране със закономерните взаимовръзки на един духовен свят, който намира своето проявление както в човечеството, така и в космоса. Истинската духовна наука не търси човешки закони от звездните съзвездия, а по-скоро извлича както човешки, така и природни закони от духовната сфера. Въпреки че тази

духовна наука многократно се смесва с безсмислените
мистични начинания на съвременното
, тя няма абсолютно нищо общо с тях . Тук, където
аналогииите с космическите взаимовръзки се използват като
основа на изразяване
в определени човешки изказвания
, трябва да се подчертае особено –

идеята, че хуманитарната наука не иска да има нищо общо с дилетантството на съвременните астролози и техните тромави разкрития .

И така, беше направен опит да се създаде такава последователност от чувство, усещане и реч, която , както е представена, предлага различен вид преживяване, случай на вътрешно душевно чувство, в сравнение с това, което се е вляло в движението на нашата слънчева система. Структурата, базирана на дванадесет строфи, всяка от които с дължина седем реда, съответства, бих казал, на външната рамка. Но ще видите, ако разгледате това конкретно стихотворение, опитано в дванадесет части , че това

, което се стреми да се разкрие, е уловено във всеки детайл . Ако вземете предвид настроението – ще го спомена като пример – в Рак, където, след като изкачването е завършено, спускането се извършва отново, където човек има усещането, сякаш слънцето спира за миг – за да използваме само този образ, биха могли да се използват много образи – ще усетите нещо от начина, по който са разположени думите в съответната , ако искаме да я наречем, „строфа на Рак“.

И сравнете това, за мен, със стиха за Скорпиона. Във всеки стих има точно настроението, което съответства на съответната планета в небето. Но това не е всичко; когато вземете определени стихове, ще можете да почувствате и нещо друго. Искам да избира по един ред от всеки стих, реда за Марс:

В Овен: Блестете по начин, който събужда
вашето същество.

В Телец: В същностно битие-в-света.

При близнаците:	Към мощно животворно.
В Рак:	Силно чувство за собствена стойност.
В Лъв:	Към доброволно решение.
В Дева:	Действа от жизнените сили.
Във Везни:	И битието ражда битие.

В Скорпион:	Действието остава в процес на превръщане.
В Стрелец:	В преобладаващата сила на волята.
В Козирог:	Вътрешна съпротива срещу живота.
Във Водолей:	Издига се в потока.
В рибата:	И се запази в съхранение.

Въпреки това, общото настроение на строфата е уловено във всеки отделен ред; ще чуете марсианското настроение във всеки от тези редове, в последователността от седемте реда, винаги съответстващи на Марс. Така че идеалът е, ако някой може да бъде събуден от сън и му бъде прочетен ред : „В ставането действието продължава“, той би трябвало да каже:

„Е, Марс в Скорпион!“ Със следващия ред: „Юпитер във Везни“ и така нататък. Виждате ли, това е обратното на всеки субективен произвол. Това е наистина сериозно приемане на единството със законите на вселената. Не е просто декламирано: Човек трябва да бъде едно с Всичко! По-скоро това е това единство. Това е поне опит да се осъзнае това единство в конкретни термини. Ще забележите също, че например жестът се запазва в определени случаи; ще забележите как, докато слънцето се движеше, настроението на Везни беше красиво уловено в жеста, без никакво преднамерено намерение, а просто поради наличието на въпросната буква. Видяхте баланса на везните навсякъде в настроението на Везни! Само по себе си позата на Везни беше уловена именно там . Нещата си идват на мястото съвсем естествено, когато се направят правилно.

Каква е целта на нещо подобно? Наистина, това е

нещо съвсем различно от игра! Това е опит да се схване, по един наистина вътрешен начин, какво е било космически постигнато при създаването на нашата слънчева система . Човек наистина се опитва да се потопи в нея, да живее в нея.

Настроението, актът на живеене и потапяне във всичко и – може да се каже: Това, което видяхте да се разгръща там, дава възможност да създадете гъвкавост и да задвижите концепции за това, което може да наречете:

Думата се разпространява по целия свят,
И образуването на света държи словото здраво.

В първото изпълнение е направен опит, макар и по малко по-различен начин, да се изобрази космическа връзка. Там

ще видите, че движението точно улавя факта, че стихотворението се състои от строфи от по четири реда и че слънцето прави своите дванадесет движения по външен кръг . Всъщност има дванадесет строфи. Във външния кръг обаче слънцето е представено като пресичащо зодиака.

Двете дами, стоящи в средния кръг, представляваха планетарното царство, а дамата, стояща в самия център, представляваше лунното царство, луната.

Така тук имаште: слънце, планети и луна. И такава беше вътрешната

връзка на линиите и отношението на последната линия към първата: първата линия винаги е слънчева

, последната винаги е лунна. Точно както слънчевата светлина се отразява обратно от луната, така и последната линия винаги ще бъде отражение.

И така, беше направен опит да се извлече от мистериите на вселената формата, която след това може да бъде едновременно изговорена и изразена еврилично чрез движения . Когато дойде време хората да се научат да четат тези неща и са видели такава демонстрация, те ще знаят, ясно ще знаят какво изразява цялата такава система от движения.

Разбира се, човек може да бъде на мнение, че

не е нужно да прави нещо подобно; но не е ли така...

Хората могат да имат различни възгледи. Човек би могъл дори да се придържа към мнението, че хората могат да бъдат неми и няма да е необходимо да говорят. И ако всички по света бяха неми и само малцина започнаха да говорят, останалите щяха да смятат речта за напълно излишна. Така че, всичко това са относителни възгледи, нали? Човек трябва само да признае относителния характер на тези възгледи и тогава ще осъзнае, че истинският напредък в развитието на човечеството може да бъде постигнат само чрез ангажиране с пълното реализиране на целия потенциал, присъщ на човешката природа.

Ще видите, след като дамите успеят да преподават това, което сега е втората глава на евритмията, във връзка с това, което ви се представя макрокосмически и което все още трябва да бъде доразвито, че тези прелюдии, които направихме първоначално, естествено ще трябва да имат музикален съпровод*; днес това беше само тиха прелюдия. По-късно ще видите, че към макрокосмическия се добавя микрокосмически елемент и че ще има изпълнения, в които нещо ще се изразява също толкова редовно, колкото и в самата човешка реч. По-късно ще видите евритмични композиции, където ще забележите, че лабиален звук възниква точно в една правилна точка, зъбен звук в друга, и че това, което всъщност се случва, е това, което възниква по различен начин в човешката реч, така че човешкото същество да опознае себе си в това, което се случва в евритмията. Днес ще сте забелязали, че дамите постепенно ще могат да преподават, че различни неща се изразяват с думи, различни неща по смисъл и различни неща по смисъл, по различни начини. Днес ще сте забелязали, че определена дума в

* Относно „Дванадесетте настроения“ Вече е налична композиция
за малък оркестър от Ян Щутен.

глаголът се е танцувал по съвсем различен начин от абстрактна дума, че глагол, предполагащ дейност, се е танцувал по различен начин от глагол, предполагащ състояние на страдание, от глагол, предполагащ продължителност и т.н. Тази връзка – бих казал – между мозъка и езиковия организъм ще бъде представена и в евритмията.

Надявам се, че следващата „сатира“ няма да бъде разбрана погрешно. Настроението, което изразява, е от съществено значение навсякъде, където сериозен, духовно-научен мироглед е в основата на начина на живот. Наистина не е „игра“ със сериозни неща, когато хуморът се стреми да се отдаде на сериозността, която в някои кръгове, смятащи се за „мистични“, се играе с онази игра, която приема карикатурната маска на „духовна дълбочина“ и се изразява в жестове, които, с физическо достойнство и с трагично удължени лица, въпреки това изглеждат на светските мъдреци като нищо повече от бурлескни салта на интелектуалния живот. Човек трябва да може да се смее на нелепото, за да бъде наистина сериозен по отношение на сериозността, когато нелепото се маскира като сериозност. Който не може да намери хумор в хумора, не може в истинския смисъл да бъде сериозен и по отношение на сериозността. Именно там, където се търси стремеж към духовно разбиране, трябва да е възможно да се смеем и на ексцесиите на някои „духовни търсачи“. В противен случай тези хора правят сериозността на другите да изглежда нелепа – тези, които се смеят, защото смеховите им мускули винаги се активират, когато не разбират нещо – или пък ядосват онези, които се ядосват, когато се сблъскат с нещо, което

„никога преди не са виждали или чували“.

Планет Денс

Слънцето грее -
Какво носят лъчите му
на цветовете и камъните,
толкова мощно?

Душата тъче –
Какво издига живота
от вярата към видението,
така копнеещо нагоре?

О, търси, о, душо,
В камъните лъча,
В цветовете светлината -
Ще намериш себе си.

Небето
е синьо – какво
мистериозно изпраща
дълбините
отдалеч към Земята ?

Духът е на работа -
Какво създава силният
човек
от желанието да бъде
до сияйна сила?

Затова насочи, о, духу,
погледа си към
далечината,
а себе си към
дълбините -
ще намериш света.

То Звездите блещукат

—

какво разпространява

сиянието

от необятността към

центъра

, разкривайки го?

Човекът пита —

Какво озадачава вътре

в нас

, водено от тревожния

стремеж

към знание?

Затова, насочвай

се, ти, човешко

същество, към

необятността,

към центъра на

битието -

ще намериш духа.

Нощта царува -
Какво заглушава
съществата
в безкрайното
пространство,
в потискащото нищо?

Вселената съществува
-
Какво царува, обвито
в мрака на дълбините,
дишащо тайно?

То усеща парещата
жажда на духа
,
съществата в
световете,
световете в
съществата.

ДВАНАДЕСЕТ НАСТРОЕНИЯ

Стани, о, светлина,
Улове те процеса на превръщане,
Хванете мрежата от сили,
Блестете ярко, събуждайки съществува-
щи.

Победа чрез съпротива,
Разтварям се в потока на времето.
О, светлина,

ОСТАН

И!

Освети себе си, същност на светлината,
Почувствай силата на превръщането,
Изплетете нишката на живота
В същностното световно битие,
В смислено откровение,
В сияйното осъзнаване на битието.
, сияйна същност, появи се!

ЖИВ

ОТНО

Разкрий себе си, бидейки слънце,
Задвижи инстинкта за почивка,
Прегърнете амбицията
Към мощен животворящ,
За благословено разбиране на света,
До плодотворно съзряване.
,слънце, упорствай !

Ти, почиващ си, сияен блясък,
Създай животворна топлина,
Стопли душата
Да се докажеш силно,
За духовно себепроникване,
Носене на светлина по мирен начин.
Ти,сияйна светлина, бъди силна!

КРЕБ

С

Потоци от смисъл и сила
Световно битие, което е възникнало,
Чувствително същество
Към неговото волево решение.
В пламтяща демонстрация на живот,
В всеобхватна агония,
ЗНАЧИМАСИЛА СЕ ИЗДИГАМ! ЛЪВ

Виж световете, о, душа!
Душата обгръща светове,
Духът обгръща съществата,
Действайки, водени от жизнените сили,
В опита на волята, изграждането,
Вярвай в разцвета на света.
О, душа, познай същността !ДЕВО!

Световете получават светове,
Битието преживява себе си като същество,
Битието обхваща самото себе си.
И битието води до битие
Към предстоящото изливане на дела,
Наслаждавайки се на света в спокойствие.
О, светове, мечи светове! МАЩАБ

Битието поглъща същността.
По същество, битието продължава.
В действие, превръщането изчезва,
В процеса на ставане, действието остава.
В един наказващ световен ред,
В наказващото себеобразяване
Есенцията поддържа есенциите. S CORPION

ЗАЩИТИ

ПОТЪРПИ БЪДЕЩЕТО! КОЗИРОГ

Ограниченото се жертва на безграничното.
Това, което няма граници, е основано
Самите дълбини се ограничават;
Извира се в потока,
Течейки като вълна, но все пак се държейки,
Развивайки се в процеса на превръщане в
битие.
Ограничи се, о, безграничен. ВОДОЛЕЙ.

В изгубеното човек намира загуба.
Печалбата се губи в печалбата,
Хващането търси себе си в това, което е в
процес на зачеване.
И се запази в запазване.
Издигнат до Битие чрез Ставане
Да бъдеш преплетен с превръщането,
по себе си е печалба! РИБА

ПЕСЕНТА НА ПОСВЕЩЕНИЕТО

Сатира

Очите му блестят ярко,
Мисълта му се препъва в главата,
Напълно опиянен от блаженството на
чувственото удоволствие.
В бурята то следва спомена.
Прекрасният сън,
Цветът на Дървото на познанието,
мистично знойна нощ. Овен

Вече преследва объркания мозък,
Очарователно замислен и мечтателен,
Придружено от сърце с чувство на
благополучие
В сън галоп към призрака,
Гледайки тежко, смело шпионирайки,
Сякаш от космоса, явно кукуригаш,
Призрачен хор се разкрива. S
ниво

Разкъсано, светлото аз се чувства
Самата мисъл, която е само физическа
И следователно, от високия духовен стремеж
Мощен с душевен ритник
От пътя на благородното начинание
И космически висок живот
изхвърлено .

ТУИЛИН

ГИС

Вече се чувствам напълно изтощен,
Правилно ръководени от пратеници на Духа,
Добре обгрижван чрез духовна любов,
Силно провокиран от мъдра глупост,
Тъмният поглед на душата
В необятните ливади на ума
Напълно космически духовно подхранен .
КРЕБС

Какво изглежда толкова мощно и чудно?
Безразсъден и интелектуално надарен,
Преливаща великолепно от любов към света,
Дали имаше такова предчувствие в смелото си
сърце?
Той е на лъвска степен
По стръмния път на знанието
,това вече е направено. Лъв

Сега той също трябва да получи
Достоен в своите светски съображения,
От любов към света, милостив,
С внезапен проблясък на вдъхновение,
От йерархичния регион
Висшето посвещение на душата,
Напълно неразделна и дълбока .
ДЕВСТВЕНА

Сега той живее в хармония.
С абсолютна яснота.
Той може да усети в сърцето си
Движещата сила на всяка истина.
В себе си той усеща равновесието на света,
Върху загадката на съществуването
ТО СТОИ ПРЕТЕГЛЕНО ОТ ДУХОВЕ.

Той усеща пробождање и щипане.
„Изпитание на духа“, открива той,
„Чувствам това изтръпване в тялото си.“
„Ударът със сигурност ще го уцели!“
И сега един неук човек се усмихва знаещо,
Напълно мистичен и обърнат наопаки -
Смело се изправяйки пред мистериите. S
CORPION

Но той разпозна в нощта на света,
Като Омир и Сократ, а и Гьоте също,
В същностните основания на неговото аз
Най-острите стрели на душата бяха
изстреляни, -
И тяхната неподправена човешка природа
въплътено сякаш е самоочевидно
В него се появява ново измерение на
съществуването.

ЗАЩИТАВАМ

„Чувстваш ли гения на Омир?“
„Силно вълнение в мислите ти?“
„О, вълнува се, не го обичам“
Той говореше с остър ум.
Посветеният каза: „Това би било подобно на
стремеж на Маджа.“
Хоумър иска да бъде в настоящия ми живот
Целият му гений е подхранван в мистичен сън!

КОЗИРОГ

„Липсва ти, о, мистично преобразен Сократ,
всяка следа от най-мъдрия грък.
Нещо повече, ти си толкова суетен, колкото е
бил мъдър той.“
„Потисни богохулството!“, казва мистикът,
„За да не знам нищо, обичах като този човек...
И тъй като сега не знам и не мога да направя
абсолютно нищо,
преживявам този живот изцяло сократически-
мистично.“

ВОДОЛЕЙ

„И кой лъч слънце от Гьоте,
Той води душата ти като пратеник.
Да подхранваме силна жажда за знания?
Прорицателят протяга ръка към най-острата си
ораторска стрела.
„Това създаде“, казва той, „Гьоте твърде
ярък.“
Затова мечтая за високото изкуство на Гьоте
и избирам
„Дълбочините на съня станаха моето поле на
работа.“

РИБА

Притчи

Съд Дума Е

„Думите на истината - Думите на съда“ се появяват в различни сборници:

«Думите на истината», първо издание, публикувано от Мари Щайнер, Дорнах 1925; 1950; второ, разширено издание «Думите на истината - Думите на съда», публикувано от Мари Щайнер 1935; следващи издания 1951 и 1981.

«Думите на истината - Думите на съда. Изказвания и посвещения», Втора серия: Дорнах 1953.

Това издание съдържа всички поговорки, но не и прозаичните пасажии под формата на поговорки от лекции и текста от мистериозните драми, които са били включени в по-ранните издания.

ПРЕДГОВОР КЪМ ПЪРВОТО ИЗДАНИЕ 1925 Г.

Рудолф Щайнер пишеше поезия само по много специални поводи.

Изискванията на средата му и желанието му да ѝ служи не му оставяха време за това. Малкото, което имаме от творчеството му, ни показва колко много би постигнал и в тази област, ако му беше позволено да ѝ се посвети.

Ориентирано към бъдещето, разбира се, и следователно малко разбираемо в настоящето . Едно любопитно обстоятелство ще ни направи това разбираемо. Къде днес бихте намерили поет, в чийто обем лирика думата „аз“

никога не е избягала? Този удивителен факт беше пред нас, когато завършихме сборника. Едно от стихотворенията обаче изразява какво е било „аз“-ът за него : *обобщението на световното съзнание*, неговата първична основа и, като негова крайна цел, християнизацията. Духовно и съдбовно тълкуващо, то се крие

в самите звуци, които представляват инициалите на Божия Син:

Исус Христос • АЗ.

Рудолф Щайнер никога не е използвал името на своя Бог напразно

. Неговото собствено човешко „аз“ е било просто инструмент за него. Затова е било напълно естествено за него да не действа в рамките на личното си егo. Той е говорил за себе си само когато е имал убедителни причини да го прави.

„Да изградиш света в себе си,
да погледнеш себе си в светове...“

Това беше целта на живота му и самото му дишане, и това е

ведещият принцип, който преминава през тази малка книжка, в която, освен в този единствен случай, думата „аз“ никога не се появява, но в която

камъните, които я изграждат, са събрани заедно.

Той представи няколко стихотворения на общността на евритмията, нашето младо изкуство на движението. Искаше да илюстрира това с няколко примера.

Да покаже как поезията трябва да се ангажира с
взаимосвързаността

на един духовен свят, който
намира своето проявление както в човечеството, така и в
космоса – и как формата и съдържанието
трябва стриктно да съвпадат, според аналозиите, които
съществените
изрази на човечеството имат с космическите
взаимоотношения.

Изкуство, което се откъсва от тези връзки,
трябва да увехне. То ще живее, когато търси съществената
природа, която
е в основата на нашия свят и другите светове, свързани с
него .

Така той ни даде изкуството на евритмията, което от
дълбоко
човешка гледна точка насърчава това, което е необходимо,
за да се намери
връзката между човечеството и духовния свят
. И за да запознае учениците конкретно с
духа на чувството в едно цяло с вселената, той създаде
стихотворения, в които се опита да улови, с вътрешен
, духовен обхват, това, което се е разкрило космически,
когато е била създадена нашата слънчева система.

Тези стихотворения са: „Дванадесет настроения“ и
„Планетарен
танц“*.

В своята строга структура „Дванадесетте настроения
“ точно отразяват съдържанието си:
динамично взаимодействие на движение и покой;
дванадесетократната природа на
зодиака, открит във вселената; и седмokratната природа на
планетарната последователност. Имаме дванадесет строфи
от

по седем реда всяка, точно представяне на това, което
съществува в нашата вселена
. Това е, така да се каже, външната рамка; но тя
улавя във всеки детайл това, което се стреми да се разкрие,
това, което е изтекло в движението на нашата слънчева

система:

то е уловено във възхода и низхода на всяка строфа,
във възхода и низхода на цялото стихотворение; в
цялостното

настроение на строфата,
съответстващо на въпросното небесно тяло, предизвикано
от начина, по който
думите са подредени в тази конкретна строфа - но също и в

*Вижте С. 39 и др.

преплитането на всяка отделна линия, съответстваща на планетата на движението. За да може човек да усети: тук навлиза енергичното движение на Марс, тук величественото движение на Юпитер, там имаме зрелия, прилив и отлив на Сатурн, накрая втвърденото, отразяващо качество на Луната, което в първата линия на Слънцето е пряко сияние, само за да премине след това в нежно затоплящото качество на Венера и вътчаващото, активно качество на Меркурий. И това седмкратно вътрешно преживяване на душата, от Слънцето надолу през Венера, Меркурий, Марс, Юпитер, Сатурн до Луната, е вплетено в настроението на строфата на съответния зодиакален знак, през който преминава Слънцето. Това е истинско единство със законите на Вселената, противоположно на субективния произвол.

Нещо подобно откриваме в структурата на „Планетарния танц“. Той се опитва да представи различен космически контекст в дванадесет строфи. Тук имаме слънцето, планетите и луната. В четиристишните строфи първият ред винаги представлява слънчевия, а последният - лунния

. В четири части от по три строфи кривата на космическите събития се издига до зенита си, само за да се спусне отново. Това съответства на действията и битието на

човешката душа, която съществува във взаимосвързаността на

свят. Зов, копнеж, изпълнение в четворно повторение

. Формата е извлечена от мистерията на вселената

.

Така Рудолф Щайнер ни е учил да се чувстваме в космоса и

се ангажираме със закономерните връзки на един духовен

свят, който се стреми да се разкрие чрез човечеството. Той е казал на практикуващите евритмия: „Това, което виждате да се разгръща там, дава възможност за създаване на флуидност и движение на концепции, които биха могли да нарекат: Словото се носи през света и образуването на света държи Словото здраво.“

Рудолф Щайнер ни научи на това и по този начин ни даде
знанието
какво всъщност е поезията.

За евритмията той създава и: Световни духовни духове,
Ессе

Номо, Пролет, Есен. Навсякъде, където преживяваме
вплетеността на човечеството в духовни контексти,
преживявайки в
комбинациите от звуци, техния блясък, сияние и
взаимодействие,

творческите сили на самия космос. Рудолф Щайнер разкрива
по образцов начин

вътрешния ритъм на звуците, който в поезията на бъдещето
един ден ще заеме мястото на римата, родена от
интелектуалната култура,

в своите мистерийни драми; той
отваря за нашите души звуковото формиране като висш
художествен принцип. Той сваля от сферата на духовната
динамика закона за движението в
звуковите елементи, който ги изтръгва от сферата на чисто
музикалното или

изобразително-пластичното и по този начин отваря за
поетическия

език, който работи с елементите на всички изкуства, своя
собствена

независима сфера

. Нека се опитаме да абсорбираме ефекта на това, което
стои в основата
на стихотворение като „Weltenseelengeister“ (Световни
духовни духове) : тройното i на първия ред, което
се отваря в Ia в края си; повторението на а във
втория ред; и в третата, неговото изсветляване в
затихващото

е, което отново е въведено от тройно и – само за да
се повтори в последния асонанс на втората строфа
и след това да отстъпи място на трикратно свързано i, което
се връща

към а чрез е в последните два реда на третата строфа

. Само някой, който

може да усеща артистично чрез звука, ще оцени

завладяващата сила, движението
и творческото откровение, присъщи на това
третиране на а, е и в това стихотворение, състоящо се от три
кратки тройни реда
, на които амфибрахичният метрик
придава своята цел и своя възвисяващ импулс. Наистина,
кондензиран дух.

Като пример за този дълбоко жизнен артистичен капацитет, интелектуална дейност и преплитане чрез звукови връзки -

За да направим същността на торта по-осезаема за нас,
към тази колекция* са добавени и някои лирични пасажки от
мистериите.

Но
само в предаването им чрез
художественото слово, оформено в свободен дъх, човек
може напълно да възприеме какво резонансно
емоционално освобождаване, каква жизнена светлина и каква
пластична
сила се крият в този език.

По-голямата част от стихотворенията в тази колекция
са, разбира се, написани спонтанно на годишни фестивали или
са афористични

резюмета на публични
лекции, без претенции за художествена форма.
Рудолф Щайнер е направил неизмеримо много, за да
събуди у човечеството разбирането за
мястото на годишните празници в космическия ред.
Той е излял богатство от дълбоки, просветляващи връзки
за Коледа. И така, редица от
най-красивите изказвания, които имаме от него, са коледни
изказвания.

Сред най-въздействащите вътрешни събития в
живота ни е часът, когато по Коледа той
дава първата си поетична поговорка: „Слънцето грее в
полунощ

...“ и трябваше да се намери силата да се превърне това
изобилие

от опит, тази сила на словото, сякаш издълбано от блокове,
в звучен звук: повратна точка за
вътрешната душа. Навън обаче животът в служба на
духовната наука е поел по своя постоянен, но богат на
събития,

прогресивен ход. Преди това да се случи
, Рудолф Щайнер, във въведение към лекциите си
на тема „Християнството като мистичен факт“, е
говорил за Орфическите мистерии – толкова емпатично,
толкова въздействащо, че
сенките на миналото в някогашния мрак
са се просветлили и са се превърнали в следи от светлина. В
тези коледни

думи, които сякаш са издълбани в гранит, оформяйки се като пирамида , в чиито тъмни дълбини сиянието на Озирис и блясъкът на Изида са падали отгоре , човек е можел да изпита нещо подобно на

* Вижте бележката на страница 4.

Удар с чук на скрити волеви сили, като бушуващата, формираща сила на космическото ефирно море. Чрез него говореха

миналото и бъдещето, ставането и преминаването, смъртта в материята, словото на живота. От лапите на дърпащите надолу

сили, душата се стремеше нагоре към новата светлина, към Христос

. Материалната вселена можеше да се трансформира в дух пред вътрешното око; човечеството успя да възприеме отново трансцендентното Христово битие.

Целта на работата на Рудолф Щайнер върху нас е била съзнателно да възвърне това, което някога е било спуснато в нашите сънуващи души в древните мистерии .

Всяка година наново – да гледаме на Коледа, празника на зимното слънцестоене, като на покана да се вгледаме по-задълбочено в това, от което човечеството

се нуждае за своето развитие, както ни е учил Рудолф Щайнер.

И това се съдържа в онези други коледни поговорки, които биха могли да бъдат преписани от възпоменателни книжки, които не са били предназначени за обществено потребление , но които с радост можем да предадем нататък ; защото те образуват мост към духовното преживяване за онези

, които желаят да ги оставят да извършат своята магия. Те са намерили най-чистия си израз в чудесно прозрачните ритми

, които Рудолф Щайнер е дал на публика от хиляда души по Коледа през 1923 г

.: „В повратния момент светлината на световния дух навлезе в земния поток на битието...“ Това е била последната му коледна поговорка. Неговото горещо желание за нас е

: „това, което установяваме от сърцето, това, което целенасочено се стремим да постигнем с ума си, да се осъществи...”

Ако съм решил да добавя към истините, които говорят ясно на човешкото разбиране, и такива,

които може би не могат да бъдат схванати веднага, то е защото съм убеден, че нашето време се нуждае от силите, които може би първоначално могат да се влеят в него най-лесно чрез този път на въображаемото възприятие

. Каква е зародишната сила в концентрираните образи на такова...

да се схване
съществената връзка между човешкото
действие и битие с действието и битието на света . Именно
от това нашето време
се нуждае толкова спешно, за да преодолее силите на
упадъка, които се въртят в него
. И животът, делото и смъртта на Рудолф Щайнер
послужиха на тази цел
.

*Дорнах, декември 1925 г.
Щайнер*

Мари

ПРЕДГОВОР КЪМ ВТОРОТО ИЗДАНИЕ 1935

Десет години изминаха от смъртта на Рудолф Щайнер
. Когато ни напусна, имаше искрена нужда да съберем
всички
налични
поговорки и посвещения , за да ги обединим заедно със
стихотворенията, създадени за евритмията,
в един възпоменателен том, като
съкровищница на духа.

Второто издание на отдавна изчерпаните
„Думи на истината“ се очаква с нетърпение.
Значителен брой такива изказвания оттогава са събрани
наново от
пътеписи, преписи на лекции и завещани тетрадки
. Други са преписани от дарени произведения
, книги за гости, фотографии и т.н.
Дори понякога да са просто ритмични или дори обикновена
произволна
проза, тяхната мъдрост оправдава
включването им в това ново издание. Малки промени
във формулировката на подобни изказвания също
стимулират
мисълта и затова са били разглеждани няколко пъти
.
Хронологичният ред е

умишлено пропуснат в този том*. Представени тук в
привидно произволна последователност
, тези изказвания имат за цел да отразят богатото
разнообразие на интелектуалния живот
. Предговорът към
първото издание съдържа препратка към изненадващо не-

* В рамките на пълното издание представянето е хронологично.

Личностният израз в стила на Рудолф Щайнер е очевиден в отсъствието

на думата „аз“ в личен смисъл в поезията на този вестник на безличното аз. Дори в новата колекция я срещаме рядко и то само като заместител на човешкото аз като такова. С едно единствено изключение, което е още по-поразително: тя е открита в един от последните

използвани тетрадки и е била непозната на никого : пламенна

молитва за човечеството , издигаща се от дълбините на душата ; израз на духа, сега възпрепятстван

от обичайната си обширна дейност от изчерпването на физическите сили

: „Бих искал да запаля всяко човешко същество с духа на космоса...”

Този пламенен копнеж за пробуждане на човечеството чрез силата на огненото кръщение е последван тук от думи, изречени в последната година от живота, разбира се, при кремацията

на починал човек, но те действат и като последен поздрав, оставен ни от заминаващия от далечна духовна

висота, като лично слово на утеха и наставление към нас от самия Рудолф Щайнер:

„Аз бях съединен с теб,
пребъдвай съединен в мен...”

Когато първият Гьотеанум, който беше унищожен от пожар,

беше отворен отново през 1920 г., по молба на Рудолф Щайнер ми беше позволено

да речитирам думите на Илариус от „Пазителят на прага“ с някои изменения, които той беше направил .

В памет на това тържество, тези думи са поставени в началото на това ново издание.** Следват думите,

произнесени от самия Рудолф Щайнер на Коледната конференция през 1923/24 г.,

отбелязваща духовното полагане на основния камък на
втория

Гьотеанум.***

Дорнах, септември 1935 г.

Мари

Щайнер

* Вижте препратката към други сборници с поговорки на стр. 302.

** Вижте стр. 124. *** Вижте стр. 181.

ЗИМНО СЛЪНЦЕСТОЯНИЕ

Слънцето гледа
В полунощ.
Строя с камъни
В безжизнената земя.

Така, в упадъка
и в нощта на смъртта,
открийте
новото начало на
сътворението,
младата сила на утрото.

Нека висините разкрият
вечното слово на боговете;
нека дълбините запазят
мирното убежище.

Живеейки в тъмнина,
създай слънце.
Тъкайки тъкани,
разпознай блаженството на
духа.

ЧЕТИРИТЕ ИЗРЕЧЕНИЯ ОТ СТЪЛБА НА МЪДРОСТТА

Дж.

В чистата мисъл ще откриете
Аза, който може да се самоподдържа.

Когато трансформирате мисълта в образ,
изпитвате творческа мъдрост.

Б

Когато кондензираш чувството в
светлина,
разкриваш формиращата сила.

Ако материализираш волята за същност,
тогава твориш в битието на света.

Те блещат като звезди
В небето на вечното битие
Духовете, изпратени от Бог.
Нека успее за всички човешки души,
В царството на земното ставане
Да гледат светлината на пламъците им.

Откровение към Бога през висините,
мир и тишина през земните сфери,
блаженство в човечеството.

Молитва на масата

Растенията поклъват през нощта на Земята,
Билките поникнаха под силата на въздуха,
Плодовете узряват благодарение на силата на
слънцето.

Така душата поклъва в светилището на
сърцето,
Така силата на духа поникна в светлината на
света,
Така силата на човека узрява в Божията
светлина.

Гатанка след гатанка се изниква в
стаята,
гатанка след гатанка преминава
през времето;
само умът
, който я схваща, може да донесе
решението.
Отвъд границите на
пространството и
отвъд течението на времето.

Познай себе си.
Опознайте света през вътрешното
си аз.
Разпознай себе си в потока на
света.

Божият защитен, благословителен
лъч
Изпълнявай растящата ми душа,
Че тя може да грабне
Укрепване на силите навсякъде.
Тя иска да се закълне на себе си,
Силата на любовта в себе си
Да се събудя за живот,
И така вижте Божията сила
По пътя на живота им
И действайте според Божията
воля
С всичко, което тя има.

Петдесетница - НАСТРОЕНИЕ

Съществата са подредени едно след друго в
необятни пространства на пространството,
Битието следва битието в хода на времето.
Ако останеш в обширни пространства, с течение на
времето,
Така ти си, о, човече, в царството на преходността.
Но душата ти се издига могъщо над тях,
Ако тя го погледне с подозрение или знание,
това

Непреходно,
отвъд необятността на пространството, отвъд
течението на времето.

Апелира към човешките сетива
Загадъчен от дълбините на света
Богатото изобилие на материала,
То се влива в дълбините на
душата.
От световни висоти, пълни със
същност
Проясняващата дума на ума.
Те се срещат вътре в човешкото
същество.
Към мъдрата реалност.

Говори на сетивата
Неща в необятността на космоса,
Те се променят с течение на
времето.
Човешката душа живее
Не е ограничено от
пространствени измерения
И не чрез течението на времето
В царството на вечността.

Нещата в необятността на
пространството
говорят на човешкия ум ;
те се променят с течение на времето.
Човешката душа живее чрез знание,
безгранична през необятността на
пространството
и невредима от течението на времето.
В царството
на духа тя намира най-дълбоката
основа на собственото си същество.

Духът се разкрива жив
Винаги само силата му,
Но докато умира, духът разкрива
Как премина през всяка смърт
Винаги запазен за по-висш живот.

15 март 1911 г.
За скъпата Мари фон Сиверс

Изграждането на света в
себе си,
азът, взиращ се в световете,
е диханието на душата.

Преживяване на
пространството
В самосъзнанието
Това е пулсът на
мъдростта.

А
описването на пътищата на
ума в собствената цел е
езикът на истината.

И дъхът на душата
прониква
в пулса на мъдростта,
изкупвайки
по човешки причини
езика на истината
в ритмите на живота и
годините.

В безграничния външен свят
открийте себе си като
човешко същество;
в най-близкия вътрешен
живот
почувствайте светове без
граници;
така ще се разкрие
, че решението на загадката
на
света е самият човек.

В далечни светове
Разпознавайки човешките
същества,
В дълбините на душата
Изпитвайки световни сили,
Така човекът постига
Знания за десния свят
Чрез истинско себепознание.

ВЕЧЕРНА МОЛИТВА С КАМБАНА

Да се възхищаваш на
красотата,
да цениш истината,
да почиташ
благородството, да се
решиш да вършиш
добро: това води човека
към цели в живота,
към правилни действия,
към мир в чувствата,
към светлина в мислите;
и го учи да се уповава
на божественото
провидение
във всичко, което е:
във вселената,
в дълбините на душата.

ДУМИ НА СЪЛБОВЕТЕ

То	♂
КЪМ него	☉
В него	☾
Аз	♂
ОТ МЕН	♀
От МЕН	♂
Аз СЪМ В него	♀

В мисленето си живеете светски
мисли,
в чувствата си се вплитат светски
сили,
във волята ви действат светски
същества;
изгубете се в светски мисли,
преживеете себе си чрез светски
сили,
създайте себе си от същества на
волята;
не завършвайте в далечни светове
чрез играта на замислени мечти,
започнете от просторите на ума
и завършете в дълбините на
собствената си душа, ще намерите
божествени цели,
разпознавайки себе си вътре в себе
си.

Световните мисли живеят в моето
мислене,
световните сили се вплитат в моето
чувство,
волевите същества действат в моята
воля.

Искам да се разпозная
В светските мисли,
Искам да преживея себе си
В световните сили,
Искам да създам себе си
По въпросите на волята.

Така че не свършвам в краищата на
световете
, нито в необятността на
пространството;
започвам от краищата на световете и
от необятността на пространството.

И ще свърши само с мен,
Разпознавайки себе си в себе
си.

То **Нещата в необятността на
пространството** говорят на

човешките сетива.

Силата на душата възвестява
промяната в хода на времето.

Пробуждайки се за духовно битие,
вътрешното същество на човека се
освобождава
от ограниченията на тялото
и съзира в духовните реалности
дълбоките механизми на собственото
си съществуване
в царството на вечността.

Елементите позволяват

Оформяйки себе си, проникнати от
духа.

Те трябваше да го получат

Последният импулс на силата на духа,

Да облечеш човешкото същество

В духовна форма и душевен живот.

От духа е произлязло цялото същество,
в духа е вкоренен целият живот,
към духа се стремят всички същества.

То е присъщо на целия живот.
Новото семе на живота,
И душата на стария умира,
За безсмъртен достъп до новото.

През тежки препятствия на душата,
през объркан умствен мрак -
към тържествена яснота,
към сияйна истина.

В дълбините на човешката душа
живее слънцето на духа, уверено в
победата;
истинските сили на ума
са способни да го усетят
във вътрешния зимен живот
и копнежа на сърцето за надежда:
то вижда победата на слънчевия дух
в коледната благословена светлина,
като символ на най-висшия живот
в дълбоката зимна нощ.

Бъдни вечер 1913 г.

Нещата в необятността на пространството
говорят на сетивата ,
те се променят в потока на времето;
човешката душа, придобивайки знания,
прониква,
безгранична от необятността на
пространството
и недостигната от потока на времето,
в царството на вечността.

Коледа 1913 г.

СКИЦИ ЗА ЗЕЛЕНИТЕ
ПРОЗОРЦИ НА ГЪОТЕАНУМ

И духът на гравитацията
Събра противоречието,
И той беше
Във волята на човека
Съпротива.

север

И светлината
на духовете,
тя стана светлина
на човека.

юг

В живота
душата се учи да мисли;
тогава тя мисли за
съществата
, които съставляват
сетивния опит;
но когато спокойно се
почувства
укрепена,
тя се учи
да познава себе си не
само чрез мислене;
тя също така знае
, че е мислима във
вселената —
мислима от богове.

Зло, нечестие,
Те си остават загадки,
Докато сетивата са само
Картина на света
Да се формира и улавя.
Мистерията е разгадана,
Веднага щом духът
Източникът на злото и нещастieto
Той търси в скритите дълбини на
съществуването.

Оригинално аз,
От което всичко това
започна,
Първоначалното аз,
Към което всичко се
връща,
Първоначалното аз,
Кое то живее в мен -
Стремя се към теб.

В Словото беше началото
и Словото беше у Бога,
и Словото беше Бог.
Това Слово беше у Бога в
началото.
Там беше, откъдето всичко
произлезе,
и нищо не произлезе,
освен чрез Словото. В Словото
беше животът
и животът беше
светлината на човечеството.

В самото начало беше мисълта,
И мисълта е с Бога,
И мисълта е божествена.
В него има живот,
И животът ще стане светлината на моето аз.
И нека божествената мисъл заблести в мен,
За да ме обхване тъмнината на моето аз
Божествената мисъл.

В самото начало беше мисълта,
И мисълта е безкрайна,
И животът на мисълта е светлината на аза.
Нека сияещата мисъл се изпълни
Тъмнината на моето аз,
За да може тъмнината на моето аз да го
обхване,
Живият си помисли,
И живеете и вплитайте в божествения си
произход.

В самото начало е паметта,
И споменът продължава да живее.
А паметта е божествена.
И паметта е живот,
И този живот е човешката същност,
Това, което тече вътре в самия човек.
Не той сам, но Христос в него.
Когато си спомни за божествения живот,
Христос в паметта му ли е?
И като лъчезарен живот на спомените
Ще блесне ли Христос?
Във всяка непосредствено присъстваща
тъмнина.

В самото начало беше силата на паметта.
Силата на паметта трябва да стане божествена,
И силата на паметта ще стане божествена.
Всичко, което произлиза от самия себе си,
Трябва да бъде така.
Че това е нещо, което се е появило
От християнизираната, изпълнена с Бога памет.
Казват, че животът е в него,
И вътре в него ще бъде сияещата светлина,
Това, което възниква от запомнянето на мисълта
Блести в мрака на настоящето.
И тъмнината, каквато е налице,
Нека те разберат светлината на божествено
преобразените

Памет.

Немският дух все още не е завършил
това, което е предопределен да постигне
при сътворението на света.

Той живее с надежда сред тревоги за
бъдещето,

той се надява на бъдещи дела с
жизненост; -

В дълбините на своето същество той
силно усеща

нещо скрито, което все още трябва да
узрее и да извърши своята магия, - Как
може

желанието за собствена цел да възникне,
непонятно, под властта на врага ,
докато животът му се разкрива,
поддържайки го творчески заземен в
същностните му корени?

В материята, ценителят на света
търси
вечната творческа сила на духа.
В бурята и яростта на войната,
мъдрото божествено
предназначение на света се
разкрива на неговия духовен
поглед .

В Нека идните дни на Земята
събудят, силни за творчески живот,
силите, които - пренесени
през портата на смъртта и земното
страдание -
блестят и стоплят безопасно в духа.

В бъдещите земни дни, когато мирното
дело на Духа през земната долина ще
носи
откровението на неговата воля
чрез човешките души по лечебен начин,
тогава
благородната воля
ще живее в хората като сила на
съществуване , която
извършва жертвоприношението пред
портите на смъртта във лоялност към
народа.

КОЛЕДА

В очите на душата се отразява
светлината на надеждата на света,
мъдростта, посветена на духа,
говори в човешкото сърце:
вечната любов на Отца
изпраща сина на земята,
който милостиво
дарява небесна яркост на човешкия път.

Божествено откровение в духовни
висини,
мир, мир все повече и повече
за всички човешки души на земята,
които са с добра воля.

Нещата в необятността на космоса
говорят на човешките сетива ;
те се променят с течение на
времето.
Събуждайки се,
човешката душа се пробужда
от безграничните простори на
космоса
и, необезпокоявана от течението
на времето,
в потока на вечността!

Нещата в необятността на
пространството
говорят на човешките сетива ;
те действат върху човешката душа,
постоянно променяйки се с
течение на времето.
Преживявайки себе си, душата,
безгранична от пространствени
ограничения,
неограничена от течението на
времето, схваща
царството на духа
в неговата вечна същност.

Петдесетница

Там, където свършва
сетивното познание,
се намира порталът, който
отваря
реалностите на живота
за душата;
душата създава ключа,
когато се засилва в себе си
в борбата, която световните
сили водят
на своя земя
с човешките сили;
когато прогонва през себе си
съня, който обгръща силите
на познанието с
интелектуален мрак
в пределите на техните
сетива

.

ОБЕЩАНИЕТО НА СВЕТА ЗА ЗЕМЯТА

Откровение на божествени сили във висините -
И мир на земните хора
с добра воля.

Когато човекът, топъл от любов,
се отдаде на света като душа,
когато човекът, светъл по ум,
придобие дух от света,
в озарена от духа душа,
в дух, роден от душата,
духовният човек във физическия човек
наистина ще се разкрие.

Красотата
се крие в сянката, хвърляна от
духа в пространството;
Сянката се превръща в живо
същество
чрез артистичната визия на
художника.

Търсиш ли себе си?
Затова търсете в света;
Търсиш ли света,
Затова погледнете в себе си.

Вътрешното намираме във
външното,
а външното – във вътрешното.

Es wechseln in des Jahres Lauf
Des Sommers Wachstumskraft
Und Winters Erdenruh'.

Und in des Menschen Lebensbahn
Auch wechselt Wachens Kraft
mit Schlafens Friedewalken;
Doch lebt im Schlaf' und Wachen
Die geisterfüllte Seele fort.

So auch lebt die Erdenseele geistig
Im Sommers- und im Winters-Wandel

Те се променят през годината
Потенциалът за растеж през лятото
И земният покой на Зимата.
И в човешкия житейски път
Силата на пазача също се променя.
С спокойствието на съня;
Но живее в сън и будност
Изпълнената с дух душа си отива.
Земната душа живее и духовно.
В летните и зимните си
трансформации.

Владетелю, мъдър дух на волята,
вплитащ се в необятността на ума
навсякъде,
действащ чрез духовни същества -
ти със сигурност работиш
Дълбоко в душата ми също.
Затова обвържи вътрешното ми
същество, мощно и с любов,
с Твоята сияйна сила.
Намирайки Те, намирам себе си.

Да схване мислите на света,
изтръгва душата от тялото
и освобождава духа в нея. Да
запали
волята на душата със светските
мисли
и с желание
да върне към света
това, което той може да
предложи с мисълта:
освобождава в творческата сила
на любовта,
човешкото същество чрез
световете,
световете чрез човешкото
същество.

Когато в просветени интелектуални
кръгове
душата позволи
на чистата сила на мисълта да
надделее,
тя постига познанието за свободата.

Когато в един напълно осмислен
живот,
свободно съзнателният човек
оформи волята си в битие,
тогава свободата става реалност.

Намиране на волята
в свободната, интелектуално
разбираема мисъл , а във волята
на човека - истинската същност, която
мощно осъзнава
уникалността, дарена от битието на
света
, която отключва свободата
в живота на истинската душа-битие.

В цветното сияние на етерното
море,
тъкащата същност на светлината
ражда
духовната тъкан на човешката
душа;
и, оплодена от духа, узряваща
, жадната за светлина душа се
стреми навън
в дълбините на цветния мрак .
Природата се нуждае от духа
, който черпи сила от съществото
на душата;
човешката душа също се нуждае от
силата на светлината в
космическия етер.

ДУМИ ВЪРХУ МОТИВИТЕ
НА ПРОЗОРЦИТЕ НА ГЪОТЕАНУМ

Търся
Разкрива. Разкрило е.
Запад: червено.

Светът поражда волята
Волята се ражда. Волята се ражда.
Север: зелено

Любовта към света работи
И се заражда любов към човечеството, и любовта към
човечеството го обзема.
Юг: зелено

Светът му дава зрение
И той вижда. И той се кара да вижда.
Север: синьо

Външният свят в своето решение
Решавайки, той искаше
Юг: синьо

Било е.
Беше станало. Беше

Север: лилаво

То възниква.
То ще бъде. То е.

Юг: лилаво

Светът е изпълнен с благочестие
Така той става благочестив. Благочестието
има ефект.

Север: розово

Светът се гради
Гледам конструкцията и тя става човешка.

Юг: розово

Търсете истински практичния, материален живот,
но го търсете по такъв начин, че да не ви
притъпява.

за духа, който действа в него.

Търсете духа,
но не го търсете в свръхестествена похот, от
свръхестествен егоизъм,
но го търсете,
защото ще го намерите безкористно в практическия
живот,

който иска да приложи това в материалния свят.

Приложете стария принцип:

„Умът никога не е без материя, материята никога

„Без дух“ в смисъла, в който казвате:

Искаме да правим всичко материално в светлината
на духа

и искаме да търсим светлината на духа по такъв
начин

, че тя да развива топлина за нашите практически
действия.

Духът, който е воден от нас в материята,
Въпросът, който обработваме до разкриването му

,

Чрез което тя прогонва духа от себе си;
Материята, която получава разкрития дух от нас,
Духът, който влагаме в материята,
Те съставляват това живо същество,
Кое то ще доведе човечеството до истински прогрес
може да донесе
Към онзи прогрес, за който
могат да копнеят само най-добрите в най-дълбоките
кътчета на душите на настоящето.

В праисторически времена
Той се приближи до Небесния Дух
Духът на земното съществуване.
Той умоляваше:
Знам как да говоря
С човешкия дух;
Но за да използвам и този език
Моля те,
Чрез тези, които знаят как да говорят
Сърцето на света за човешкото сърце.
Тогава благосклонният дух на небето
дарил
Към умоляващия Земен Дух:
Чл.

ЗА КОЛЕДА 1919

Земното ставане на човечеството

Изгрев:

Това е голямата тайна.

На планината Голгота;

В коледната светлина

Зората се разсъмва.

В този здрач

Мека светлина

Поклонете се на душата

на собственото си същество

Сродни души

Екзистенциална сила и източник.

В изпълнения със светлина
въздух на страната на духовете
Там цъфтят розите на душата,
И червеното му свети ярко
В земната гравитация;
Това е в човешката природа
Сгъстени във формата на сърце:
Излъчва се в силата на кръвта.
Когато земята се изчерви
Обратно в царството на ума.

Пронизващият облаците:
Нека озарява, Нека
проблясва, Нека свети, Нека
и нас стопли.

ECCE HOMO

В сърцето се тъче чувството;
в главата блести мисълта; в
крайниците волята е могъща.
Тъкане на светлина,
мощно тъкане,
сияйна сила:
това е човекът.

Ти самият, по-възприемащ, по-
чувстващ,

Волеещо човешко същество,
ти си загадката на света. Това,
което той крие, ще бъде разкрито
в теб; то ще се превърне в
светлина в ума ти,
топлина в душата ти
и сила на диханието ти.
То свързва физическото ти
същество
с царството на душата,
с духовните царства.
То те води в материята,
за да можеш да откриеш себе си
като човешко същество;
то те води в духа, за да не се
изгубиш духовно.

Да се обърнеш към
светлината
в тъмни времена на
нужда, да изпратиш
погледа на душата
към зората на духа
:
Нека човекът бъде тук
и да остане такъв
завинаги.

ЗА ТЪРЖЕСТВОТО ПО
ОТКРИВАНЕТО
НА ПЪРВИЯ ГЪОТЕАНУМ

В името на онзи дух, който дарява души
На мястото на нашето стремеж е обявено,
Появявам ли се в този момент?
За хора, които искат да слушат отсега
нататък
Думата, която отеква тържествено в душите
тук.
Тези сили не биха могли да бъдат в по-
ранни времена,
Тези, които ръководят целите на нашето
земно съществуване,
Да разкриеш себе си по напълно съзнателен
начин.
Защото, както в утробата, само постепенно
Силите трябва да узреят и да станат по-
силни,
Тези, на които е писано да бъдат носители
на знание,
Трябваше да се развие като цяло.
Човечеството в неговия земен път.
Инстинктите на душата отначало живееха в
тъпотата,
Тези, които по-късно ще докажат, че са
достойни,
Да се взираш в духовната светлина от висши
сфери.
Но те са били смятани за мъдри водачи на
човечеството

Души, предадени на духа в началото на
земята
Избран от висши сили на съществуването.
Те се култивираха на места, стремящи се към
знания
Духовните сили, лъчите на знанието
изпратени в души, които са били само
смътно осъзнати
Те можеха да проникнат един в друг чрез
погледа си.

духовните изследователи успяха да
привлекат ученици
измежду човечеството
, които чрез живот на строги изпитания
доказаха, че са достатъчно зрели,
за да се стремят целенасочено към духовно
знание в светлината на съзнанието.
И когато учениците на първите водачи по-
късно
успяха да култивират това благородно
съкровище с достойнство, несъзнателното
лидерство изчезна,
така че свободните души можеха да се
стремят съзнателно.
И тогава свободните души избраха онези
, на които беше позволено да ги следват в
култивирането
на духовното съкровище; и така продължи
от поколение на поколение.
Всъщност всички институции на знанието
, които наистина са знание, са произлезли
по право
от най-висшето, което стои в духовната
сфера.
В искрено търсене ние се стремим тук към
истинското духовно наследство на
човечеството. Никога няма да говорим за
знание
, което не носи собствения печат на духа;
само за светлината от духовните светове,

която може да бъде разкрита на онези
, които, стремейки се към нея, желаят да ѝ
се доверят.

За да проумеем дълбините на душите им.
За да
се стремим достойно към тази светлина,
сериозността на повратния момент във
времето и неговата мъка ни показват
; знаците са наистина
сериозни,
ясно се разкриват пред очите на ума в
космическия план сега.

Светът е без дух
За хората това е като книга,
Написано на един език,
Кое то той не може да прочете,
Но когото познава,
Че съдържанието му е
животоопределящо.
И хуманитарните науки се стремят
да постигнат
Изкуството на четенето;
Тя смята за необходимо,
Защото тя трябва да вярва
Че те от живота
Дори предизвикателството е
самоналожено,
В което човечеството
Чрез силите на развитието
Настоящето
Случило се е.

Новата зора на бялата раса
ще се разкрие в земното царство само
когато онези от тази раса, които знаят
, усетят връзката на душата с духа; и
когато чувството
за срам
почерни душите, когато се опитват да
разберат човешката природа чрез
материалния смисъл,
се вкорени в тях

.

ЗА КОЛЕДА 1920 Г.

Душата на земята спи
в летните жеги; тогава
огледалото на слънцето
блести ярко
в космоса.

Земната душа се
пробужда
в студеното зимно
време; тогава
истинското слънце
свети духовно
във вътрешното
същество.

Радостният летен ден
е земен сън;
осветената зимна нощ
е земен ден.

Iris - Sophia ,
Des Gottes Weisheit
Sie hat Lucifer getötet
Und auf der Wellenkräfte Schwingen
Im Raumerweiten fortgetragen .
Christus - Wollen
In Menschen wirkend
Es wird Lucifer entreissen
Und auf der Geisteswissens Booten
In Menschenfeelen auferwecken
Iris - Sophia ,
Des Gottes Weisheit .

Wahrmacht 1920.

Rudolf Steiner

Изида-София,
Божията мъдрост,
Тя уби Луцифер
И на люлеснето на световните
сили
Извършва се на огромни
разстояния.
Христовата воля
Действайки при хора,
Ще откъсне Луцифер
И на лодките на духовното знание
Да се събуди в човешките души
Изида-София,
Божията мъдрост.

ПРОЛЕТ

Слънчевият лъч,
искрящата светлина,
тя се носи към нас.

Цветната булка,
пъстрата,
тя го поздравява
радостно.

Уверено
лъчът казва на дъщерята
на Земята ,

Като слънчевите сили,
Роденият от духа,
В дома на боговете
Слушайки звуците на
света;

Цветната булка,
блестящата в цветовете,
тя слуша замислено
огнения тон на
светлината.

ЕСЕН ТЯЛОТО
НА ЗЕМЯТА И ТОПЛАТА ДУША

Земното тяло,
Търсачът на духове,
Той живее в увяхване.

Духовете-семена,
тези, сгъстени от материя,
се укрепват.

И плодове на
топлината
от необятните
сили на земното
съществуване.

И земните сетива,
дълбоковидните,
те зърват бъдещето
в създаването на форми.

Духовете на пространството,
вечно дишащите,
се взират спокойно
в тъканта на земята.

Световните души-духове

В светлината
превключваме,
във виждането
управляваме,
в мисленето тъчем.

От сърцето ние издигаме
борбата на духа
чрез вибрациите на душата.

На човека ние възпяваме
преживяването на боговете
във формите на света.

Яснота в мисълта,
дълбоко чувство и
благоразумие във волята:
ако се стремя към това,
тогава мога да се надявам
, че
ще намеря пътя си
по житейските пътища,
пред човешките сърца
и в сферата на дълга.

Защото яснотата
извира от светлината на душата,
а интимността
поддържа топлината на духа, а
благоразумието
укрепва жизнената сила.
И всичко това,
стремяно към него с доверие в
Бога,
ни насочва по човешките пътища
към добри, безопасни стъпки в
живота.

Sprechend lebt der Mensch
Den Geist, der aus Seelentiefern
Sich holt die Kräfte,
Um aus Weltgedanken,
Wie aus dem Gotteslicht,
Zu bilden Menschenfarben.
Im Declamieren lebt
Des Lichtes Welkenkraft
Im Recitieren pulst
Der Seele Farbenmacht.

Zum 15. März 1922

für Marie Steiner

Rudolf Steiner

В говоренето човек живее
духа, който
черпи сила от дълбините на
душата си, за да формира
човешки цветове
от светските мисли,
както от Божията светлина.
В декламирането живее
светската сила на
светлината;
в рецитирането на импулси -
силата на цвета на душата.

ПЕРСПЕКТИВАТА НА ЧОВЕКА В ТРЕТИЯ КУЛТУРЕН ПЕРИОД

О, тъмно е лицето на земята,
когато слънцето помрачава с
ослепителен мрак.
Но светло расте моето дневно поле,
когато душата ми го осветява
със звездна мъдрост.

Искаш ли да опознаеш себе си?
Затова потърси себе си в необятността
на света;
Искаш ли да разбереш света,
Затова се потопете в собствените си
дълбини.
Твоите собствени дълбини ще ти се
разкрийт
Като в световен спомен
Разкриване на тайните на космоса.

Земята закрива слънцето,
виждайки сили, които принуждават
елементите на земята
да освободят зрението .

Божественото се разкрива
Във висините на света,
И мир ще настъпи на земята.
Към хора с добра воля.

ОТ КЪСНИТЕ МИСТЕРИИ НА ЮЖНА ЕВРОПА

Слушам тихите простори на света,
потапям се в същностното слово
и в тишината се превръщам в
душа, носеща Логос. -
Обичам Логоса,
образа на духа.

Потапям се в духовна тишина
и откривам във вечността, в тишината,
езика на душата.

БУДЕН

В кръговете на световния дух
се намира пространствената
форма на човека.

В царствата на световната душа
човекът вплита своята жизнена
сила.

СЪН

В царството на духовната свобода
се крие човешката инстинктивна
сила.

В слънчевото царство
на ума процъфтява човешката
интелектуална сила.

Für Marie Steiner

Sterne sprachen einst zu Menschen,
Ihr Verstümmeln ist Wellenfickel;
Des Verstümmelns Wahrnehmung
Kann Leid sein des Erdenmenschen;
In der stümmen Stille aber reift
Was Menschen sprechen zu Sternen;
Ihres Sprechens Wahrnehmung
Kann Kraft werden des Geistesmenschen.
25. Dez. 1922. Rudolf Steiner.

ЗА МАРИ ЩАЙНЪР

Звездите някога са говорили на
човечеството,
тяхното мълчание е съдбата на света;
възприемането на това мълчание
може да бъде страданието на
човечеството;

Но в тихата тишина нещо узрява,
Какво казват хората на звездите;
Възприемане на вашата реч
Може да се превърне в силата на
духовния човек.

Духовно причастие

Приближава се към мен в земната
дейност,
Дадена ми е в образа на плат,
Небесните същества на звездите:
Виждам как в желанията си те се
преобразяват в любящи същества.

Те ме проникват в живота на водата,
оформят ме в силата на материята,
небесните дела на звездите:
виждам ги мъдро да се преобразяват в
моего чувство.

То искаше в сетивата си
Гьотеанумът на Вечния
Говорейки с очи в очи:
Пламъците са успели да унищожат
материала.
Предполага се, че е Антропософия
От духовното, тяхното изграждане
Нека говори на душата:
Пламъците на духа,
Те ще ги укрепят.

МИСТЕРИОЗНИ ИЗКАЗКИ

Разгара на лятото.

Прегърнете светлината.

Есенно слънцестоене

, огледай се около себе

си

Дълбока зима

шапки защити се от

злото

Пролетно

равноденствие

Познай себе си

В сегашното земно време
Има ли човек нужда от това отново?
Духовно съдържание за думите на речта му;
Защото душата и духът запазват силата си от
езика
За времето на сън извън тялото
Това, което се отнася до духовното, от думата.
Защото спящите хора трябва
Докато не се постигне разбирателство с
Архангелите.
Но те приемат само духовно съдържание,
Не материалното съдържание на думите.
Ако хората нямат това разбиране,
Претърпява ли увреждания по цялото си
същество?

Когато старецът каза: „Познай себе си“ -
И тогава той се характеризираше като света,
По този начин той посочи,
Че неговата същност не е на Земята.

Когато гъркът вижда себе си като свят
В книгата си „Познай себе си“
той характеризира
съществуването си като отричане на истинската му
природа.

Но съвременният човек отрича себе си,
ако не се разпознава като дух.

Ще замразя водата на света.
Относно кристалните топки,
Върху което мислите ми блесят -

Оставих пламтящия ми човешки огън
да бъде унищожен от волята на света.

Така аз оставам увиснал
между застой и пламък,
запазвайки душата си.

Ние, хората от настоящето
Те се нуждаят от правилния
слух
За сутрешния зов на Духа
Сутрешното обаждане на
Майкъл.
Духовното знание е
желателно
Да отключиш душата
Това е истинското чуване на
сутрешното обаждане.

ДО ПРИЯТЕЛИТЕ ОТ БЕРЛИН

Човекът вижда

С окото, създадено от света;

Той е обвързан от това, което вижда,

За радост и мъка на света,

Свързва го с всичко,

Какво ще се случи там, но не по-малко

На всичко, което пада

В тъмните царства на бездната.

Мъж изглежда

С даденото от духа око;

Той е обвързан от това, което вижда,

В духовна надежда и духовна

устойчивост;

Свързва го с всичко,

Какво е вкоренено във вечността

И дава плод за вечността.

Но човек може да

вижда само когато усети вътрешното

си око като член на духа-Бог,

който действа на сцената на душата

в човешкото тяло-храм

на делата на боговете.

Това е човечеството
Забравяйки вътрешната същност на
Бога,
Но ние искаме да го вземем
В ярката светлина на съзнанието,
И след това ги пренесете през
развалини и пепел
Пламъкът на боговете в човешкото
сърце.
Ето как мълниите могат да повлияят
на нашите сензорни домове.
Разбий на парчета;
Ние строим къщи за души
От това осъзнаване
Леко тъкане, устойчиво на желязо.
И падението на външното
Трябва ли стълбището да бъде
Най-съкровената сърцевина на душата.

Страданието наближава.
Сили, произтичащи от материята;
Надеждата блести,
Дори когато ни обгръща мрак;
И тя ще го направи един ден
проникват в паметта ни,
Ако търсим тъмнината
Да ми бъде позволено отново да живея в
светлината.
Не искаме тази светлина
Ще ни липсваш един ден в бъдеща ярка
светлина,
Защото сега ги виждаме в страдание
Не е засадено в душите ни.

ВЪОБРАЖЕНИЕТО НА УРИЕЛ

Мистерии на височините

Вижте нашето тъкане,
сияйното вълнение, стоплящия
живот.

Мистерии на дълбините

Живей като нещо земно ,
поддържащо
и дишащо, оформено
като нещо по същество
управляващо.

Мистерии на центъра или на човешката
вътрешност

Почувствайте човешките си кости
с небесно сияние
в управляващия съюз на световите.

Като космическо утвърждаване на тези мистерии,
резониращи из цялото, сякаш с тонове на орган и
тромбон.

Материалите се уплътняват,
грешките се поправят,
сърцата се виждат.

МЕЧЪТ НА МАЙКЪЛ

Метеоритно желязо

О, човече,
Тренираш го да ти служи,
Разкриваш го според материалните му
ценности
В много от вашите произведения.
Въпреки това, това ще бъде лечебно за
теб само ако...
Ако ти се разкрие
Върховната сила на Неговия дух.

Борещи се умствени сили
Стремеж към тъканта.
Те не могат да намерят плата,
Те намират себе си.
Те се реят над природата,
Те живеят в себе си
Дишане като на Майкъл Крафт.

Зовът на животни от
висините, средата и дълбините

Така говори орелът:

Научи се да разпознаваш моята същност!
Давам ти силата да създадеш вселена
в собствения си ум

.

Запад

Ето как говори лъвът:

Научи се да разпознаваш моята същност!
Давам ти силата
да въплътиш вселената
в светлината на въздушния кръг .

Център

Ето как говори кравата:

Научи се да разпознаваш моята същност!
Давам ти силата
да изтръгнеш везни, мерителен пръч и
числа от вселената.

Изток

Трисловно мото на човека:

Трябва да науча, о, краво, твоята сила
от езика, който звездите
разкриват в мен.

Трябва да науча, о, Лъве, твоята
сила
от езика, с който година след
година
светът в мен работи.

Трябва да науча, о, Орле, твоята сила
от езика, който
създава роденото от земята в мен.

ТАЙНА НА ПРИРОДАТА

Вижте растението! То е
пеперудата, привързана към
земята .

Вижте пеперудата!
Тя е
растението, освободено от
космоса.

Ако искаш да опознаеш себе си,
погледни света от всички страни.
Ако искаш да опознаеш света,
погледни във всичките си
дълбини.

УИНТЪРУИЛ

О, образи на света,
вие се носите към мен
от необятността на
пространството.
Вие се стремите към мен,
вие прониквате
в мисловните сили на моя ум
.

СЪМЪРУИЛ

Нея в главата ми
Формиращи душевни сили,
Ти изпълняваш чувството ми
за себе си,
Ти проникваш от самото ми
същество
В необятността на света
И се обединявам
Със силите, създаващи света.

ЕЛЕМЕНТАРНИ СЪЩЕСТВА
като посредници между Земята и духовния космос

Думи на напътствие

от гноми:

Сънуваш себе си
и избягваш да се събудиш.

Ундини:

Мислиш за ангелските дела
, но не го осъзнаваш.

Силфи

Творческата сила сияе върху теб,
Нямаш си никаква представа;
Усещаш нейната сила
И ти не ги живееш.

Огнени същества:

Волята на боговете ти дава сила,
но
ти не я получаваш;
желаеш силата ѝ
и въпреки това я отхвърляш.

Характеристики на собствената им природа

: Гноми:

Аз държа силата на коренната есенция;
тя създава формата на тялото за мен.

Ундини:

Движа силата на растежа на водата,
То ми осигурява същността на живота.

Силфи

Отпивам от ефирната жизнена сила,
Тя ме изпълва със силата на битието.

Огнени същества:

Вярвам, че силата на огъня,
Тя ме изкупва в духовността.

Морално впечатление от чути по този начин думи на
света

Хор на гномите : Стремете се да се събудите!

Ундини: Мисли наум!

Силфи : Животворящо, дишащо
съществуване!

Огнени същества: С любов приемайте
волята на боговете!

ОТ МИСТЕРИИТЕ НА ЕФЕС

Човече, говори,
И разкриваш чрез себе си
Ставането на световете.

Сътворението на света се разкрива
чрез теб, човече,
когато говориш.

Виж логата
в палещия огън; намери
решението в къщата на Даяна.

Уроци по мистерии
в Древна Гърция

Тайната на растението

Гледам цветята;
Те разкриват родството си с луната;
Те са покорени от земята, защото са родени от
водата.

Метална тайна

Мисля за металите;
Те разкриват родството си с планетите;
Те са подчинени на земята, защото са родени от
въздуха.

Човешката мистерия

Преживявам тайните на зодиака
в многообразието на хората;
родството на това многообразие
хората с неподвижните звезди
стои пред душата ми;
защото хората живеят с това
Разнообразие, завладяно от земята;
Те се раждат в топло време.

ОТ МИСТЕРИИТЕ НА ХИБЕРНИЯ

Думи на двете статуи

Аз съм образът на света.
Виж как липсва битието в мен.
Аз живея в твоето знание,
сега ще стана изповед в теб.

Аз съм знание.
Но това, което съм аз, не е битие.

Аз съм образът на света.
Виж колко ми липсва истина.
Ако се осмелиш да живееш с мен,
тогава аз ще бъда твоята утеха.

Аз съм фантазия.
Но това, което съм аз, няма истина.

Думи на увещание от инициатора, сочещи към образа на Христос:

Приемете словото и силата на това
същество
в сърцето си.

И от него получавам,
Какво искаха да ви дадат двете фигури:
Наука и изкуство.

ОТ МИСТЕРИИТЕ НА ХИБЕРНИЯ

Трансформации на съзнанието

Състояние на духовно вцепенение, при което ученикът
се чувства погълнат от вселената:

В необятността ще научиш,
как в синевата на ефирната далечина
първо битието на света изчезва
и отново се намира в теб.

Състояние, в което се чувства прегърнат от вселената:

В дълбините ще се освободиш
от трескаво трескавото зло,
как истината се разпалва
и чрез теб прозира битието.

Концепцията за предземното и преживяването
на следземното

Научете се да наблюдавате зимата
мислено -
И ще видите гледката на предземното.

Научете се да мечтаете мислено за
лятото -
И ще изпитате отвъдния живот.

ОТ МИСТЕРИИТЕ НА КАБИР
НА САМОТРЕЙК

Чувството на ученика:

Влизам в това
, което ме обгръща - могъщ дух,
това, което ме обгръща - великите
богове.
Тези велики богове, които на Земята,
чрез жертвоприношенията на
човечеството,
разкриват тайните на вселената.

Ето как ви искат Кабирите,
великите богове:
Меркурий в крайниците ви,
слънце в сърцето ви, Марс на
езика ви.

Природата е дух,
духът е природа.

МИСТЕРИОЗНИ СЪЩЕСТВА ОТ СРЕДНОВЕКОВИЕТО

Настроението на ученика:

О, Уил, Уил е в мен -
Как да го насоча към релсите,
Тези, които отидоха при космическите
интелигентни същества?

Настроението на учителя:

О, човече, ти не си това, което си.
Христос трябваше да дойде,
за да ти отнеме задачата,
да я изпълни вместо теб.

Светлината тече нагоре -
тежестта натиска надолу.

Обобщение на някои от извлечените поуки:

Погледни скелета –
и ще видиш смъртта.
Погледни вътре в костите
и ще видиш пробуждащия се.

Будителят на човека в духа, съществото, което
свързва човека със света на боговете.

Съществува природа, но човек
може да се доближи до тази природа
само
като позволи да бъде унищожен от нея.

Съществува човешка душа, но
природата
може да се доближи до тази човешка
душа само като я превърне в илюзия.

Погледнете спокойните звезди
Променящо света
Силите на вечността.

искаш да познаеш истинската си
природа,
огледай се по света във всички посоки.
Ако искаш наистина да разбереш света,
погледни в дълбините на собствената си
душа.

В търсенето, разпознай себе си
и ще станеш истинското си аз.
Ако търсенето ти се изплъзва:
може наистина да съществуващ,
но битието ти отнема
истината за собственото ти битие.

ТЪМНИНА, СВЕТЛИНА,
ЛЮБОВ

Да се отдадеш на
материалното,
означава да смилаш души.

Да откриеш себе си в духа
означава да свържеш хората.

Да гледаш човечеството
означава да изграждаш
светове.

ВЕЛИКДЕН

Застанете пред портата на
човешкия живот:
вгледайте се в нейните чела – в
думите на света.

Живей в човешката душа:
Почувствай началото на света в
неговия кръговрат.

Помислете за земния край на
човека:
открийте в него промяната на
сърцето.

ВЕЛИКДЕН

Мистерията на Ефес

Родено в света същество, ти във формата на
светлина,
подсилено от слънцето в силата на луната,

Дарени сте с творческите остриета на Марс
и крилата на Меркурий, движещи
крайниците.

Вие сте просветлени от сияещата мъдрост на
Юпитер
и любовната красота на Венера.

Тази древна духовна интимност на Сатурн
Посвети се на битието на пространството и
ставането на времето!

СВЯТ И ЧОВЕК

Танц на мира

Желанията на душата
поникват,
действията на волята растат,
плодовете на живота узряват.

Чувствам съдбата си,
съдбата ми ме намира.
Чувствам звездата си,
звездата ми ме намира.
Чувствам целите си,
целите ми ме намират.

Моята душа и светът са едно цяло.

Животът около мен става все по-ярък,
животът ми става все по-труден,
животът вътре в мен става все по-
богат.

Стремете се към мир,
живейте в мир,
обичайте мира.

Търся навътре.
Творческите сили в действие,
Животът на творческите сили.

Това ми казва
Земната гравитация
Чрез словото на краката ми

Това ми казва
Силата на формата във
въздуха
Пеейки през ръцете си,

Това ми казва
Светлинната сила на небето
Чрез мислите в главата ми,

Как светът
говори, пее и отразява в
човека.

Погледнете в царството на душата
си
и там можете да усетите
всемирните сили на светлината
и божественото дело на хода на
времето.

Погледни в царствата на слънчевия
свят
и там можеш да съзреш
светлината на духа на собственото
си сърце
и силите на душата си.

И така човешката душа може да
намери блаженство
, в дълбините на сърцето
, във висините на световните звезди,
а човешкото око,
във висините на световните звезди,
дълбоката духовна тъкан на сърцето
.

Виж, око мое,
чистите лъчи на слънцето,
от създателите на земята;

Виж, ти, сърце мое,
Духовните сили на Слънцето
От вълните на водата.

Виж, ти, душа моя,
Светът на Слънцето ще
Блестящ блясък от въздуха;

Виж, духът ми,
божественото същество на
слънцето,
от огнените потоци на
любовта.

Слънце, сияйно,
материалната сила на твоята
светлина извиква живот от
неизмеримо богатите дълбини
на земята .

Сърце, носещо душата,
духовната сила на твоята
светлина извиква живот от
неизмеримо дълбоката
вътрешност на човечеството.

Когато гледам слънцето,
светлината му ми говори
сияйно
за духа, който милостиво
управлява всички същества в
света.

Когато проникна в сърцето си,
духът изрича свои собствени
думи
за човека, когото обича
през цялото време и вечност.

Поглеждайки нагоре, виждам
в яркия кръг на слънцето
могъщото сърце на света.

Поглеждайки навътре, усещам
одухотвореното човешко
слънце в топлия ритъм на
сърцето си.

МАЙКЪЛ ИМЕЙДЖЪНЪН

Родени от слънчеви сили,
сияйни, благословителни за света духовни
сили,
вие сте предопределени от божествената
мисъл за сияйната одежда на Михаил .

Той, пратеникът на Христос, посочва към
вас
, които носите човечеството, святата воля
на света;
вие, светлите същества на етерните
светове,
носите словото на Христос на
човечеството.

Така Христовият вестител се явява
на чакащите, жадни души;
към тях сияе Твоето сияйно слово
в световното време на духовния човек.

Вие, учениците на духовното знание,
приемате мъдрия зов на Михаил,
приемате словото на любовта на волята на
света,
ефективно прегръщайки най-висшите цели
на душата.

ПОЛАГАНЕ НА ОСНОВНИЯ КАМЪК НА
ОБЩОТО
АНТРОПОСОФСКО ОБЩЕСТВО

Човешка душа!
Ти живееш в крайниците,
Които ви водят през света на космоса
Да отнесеш в духовното морско същество:
Практикувайте запомняне на ума
В дълбините на душата,
Къде преобладава
Да бъдеш създател на свят
Азът
В Божественото Аз
Ервесет;
И наистина ще живееш
В човешкия свят.

Защото Отецът-Дух от висините царува
Битието-пораждащо в дълбините на света:
Техните силни духове,
Нека звукът на музиката от висините отекне,
Какво намира своя отзвук в дълбините;
Това говори:
Човечеството произлиза от божественото.
Духовете на изток чуват това, Запад, Север,
Юг:
Хората обичат да го чуват.

Човешка душа!
Живееш в ритъма на сърцето и белите
дробове,
Този, който те води през ритъма на времето
Това води до по-дълбоко разбиране на
собствената душевна същност:
Практикувайте умствено размишление
В равновесието на душата,
Където нарастващото
Светът-Става-Дело
Азът
Световният Аз
Асоциации;
И наистина ще почувстваш
В дейността на човешката душа.

Защото Христовата воля преобладава в
околността.
В ритмите на света, благословия за душата:
Твоите духове на светлината,
Нека огньовете се издигнат от Изток,
Какво се оформя чрез Запада;
Това говори:
В Христос животът се превръща в смърт.
Ето какво чуват духовете на Изток, Запад,
Север и Юг:
Хората обичат да го чуват.

Човешка душа!
Живееш в почиващата си глава,
Това за теб, за вечността
Отключва светските мисли:
Практикувайте възприятие на духа
В състояние на душевно спокойствие,
Където целите на вечните богове
Световно-Битие-Светлина
Азът
Към свободната воля
Дай,
И наистина ще си помислиш
По причини, свързани с човешкия ум.

Защото мисълта за духовния свят
преобладава
В световното битие, молейки за светлина:
Твоите духове,
Нека се молим от дълбините,
Какво се чува във висините;
Това говори:
Душата се пробужда в светските мисли на
духа.
Духовете на изток чуват това, Запад, Север,
Юг:
Хората обичат да го чуват.

ОРИГИНАЛНА
КОЛЕДА

По време на промяната
Светлината на световния
дух влезе
В земния поток на битието;
Нощ-мрак
Беше сеял хаос;
Ярка дневна светлина
То блестеше в човешките
души;
Светлина,
Това го затопля
Сърцата на бедните овчари;
Светлина,
Това осветява
Мъдрите кралски глави -

Божествена
Светлина,
Христос-Слънце,
Топлина
Нашите сърца;
Просвети
Главите ни;
Че ще бъде добре
Какво ние
По причини на
сърцето,
Какво ние
От глави
Искам да вода с цел.

ПРИТЧИ И ПОСВЕЩЕНИЯ

Изказванията и посвещенията се появиха в следните издания:

„Световно познание - себепознание. Истински изказвания и посвещения“, 1-во издание, редактирано от Мари Щайнер, Дорнах 1935; 2-ро, разширено издание 1953.

«Думите на истината - Думите на съда. Изказвания и посвещения», втора серия, Дорнах 1953.

„Молитви за майки и деца“. С лекция, Дорнах, 2 февруари 1915 г. „Животът между раждането и смъртта като отражение на живота между смъртта и прераждането“, 1-во издание, редактирано от Мари Щайнер, Дорнах 1935 г.; 2-ро, разширено издание 1953 г.; следващи издания.

ПРЕДГОВОР КЪМ «СВЕТОВНО ПОЗНАНИЕ - САМОПОЗНАНИЕ»

Мислите, оформени от Рудолф Щайнер, са като прозорци към

духовния небосклон. Те са като букви в звезден шрифт. Какво значение има, че в тези изказвания съществената

мисъл, която осветява духовния свят за нас, се повтаря често ? Звездите също непрекъснато повтарят пътищата си , влизайки във вечно променящи се взаимовръзки на силите и

по този начин техният език е винаги свежо жив, а начинът им на действие

многообразен. И тук могат да бъдат поставени един до друг водещи принципи и цели, чиято светлина на истината е извлечена от онази мъдрост на звездите и слънцето, която винаги може да събуди нови сили на разбиране в нас. Те са - колкото и непретенциозни

да изглеждат - кондензирана мъдрост от живот, преливащ от знания. Те също така дават отговор на често задавания въпрос какво всъщност се има предвид под гьотеанизъм

, в онези изказвания, които следват тясно изказванията на Гьоте, но разширяват мислите му в конкретната духовна сфера. Подобни изявления бяха предимно резюмета на публични лекции, надграждащи вече постигнатото културно наследство на човечеството, целящи

да посочат новите цели и пътища, които единствени биха могли да ни спасят от потъване в хаос. Преди три трети от годината Рудолф Щайнер постави това житейско дело, културен акт, в публичната сфера. Това му донесе безгранична враждебност и клевети, които все още съществуват. Тази семпла малка книжка е посветена на 33-ата годишнина от този ден . Простотата и величието

бяха определящите характеристики на Рудолф Щайнер.

Тъй като знаеше повече и беше по-безкористен от повечето хора, той беше обожаван, но и яростно мразен от мракобесите и заблудените. Отговорът на

Гъоте, чийто Фауст... ни представя тази загадка...
Интелектуалната арогантност на Вагнер
беше посрещната с думите:

Да, това наричаш разпознаване!
Кой има право да нарича детето с истинското му име?
Малцината, които разпознаха нещо от това,
Тези, които са достатъчно глупави, за да не запазят
сърцата си пълни,
да разкрият чувствата, визията си пред тълпата,
Те винаги са били разпъвани на кръст и изгаряни.

Тази глупост е решението да се жертваш, една
всепоглъщаща любов.
към човечността и предаността към божеството и
неговите цели.

Дорнах, октомври 1933 г.

Мари Щайнер

Никога не говори за границите на човешкото
познание,
а само за границите на твоето собствено.

Масата, твърдото, мъртвото,
да си представим живота и духа,
Това е целта на художника;
Към духа, мимолетното, подвижното,
да придаде форма и здравина
Усилието на изследователя.
И когато срещата на върха на
работниците
Можете да достигнете,
След това, в едно
И двамата се срещат.

Да гледаш нагоре, както в Майчинския
Дух
се появява отражението на собствения
стремеж,
как това, което мислиш и чувстваш,
хармонично се слива с нейния душевен
живот,
е по-голяма награда, отколкото ако най-
богатите аплодисменти на света
те възнаградят.
Какво можеш да направиш, за да го
използваш,
само тя пита какво си,
само тази преценка определя.

An

Frau Elena Willborn-Sailer!

Was in diesem Büchlein steht: ich habe es nicht nur
geschrieben, ich habe es gelebt, wenn meines Jenseits
Mächte im vergehenden Kampfe einander begegnen;
mit Warten heißt ich das ringenden Geistes Radrennen
nachzugesäufeln; so nehmen Sie es freundlichsinnig,
in deren Räte Lauber fußte herrlich des Geistes
Schönheit enthüllt, und der es in tiefinnigster Verehrung
überreicht

Rudolf Steiner.

Wien, 9. April 1889.

ПОСВЕЩЕНИЕ НА

„Основни принципи на епистемологичната теория
за светогледа на Гьоте“

Какво е написано в тази малка книжка: Не само съм я
написал

, но и съм я *преживял*, когато силите в мен
се сблъскаха в всепоглъщаща борба; с *думи* се опитвах
да проследя пътищата на борещия се дух; затова, моля,
приемете я
любезно вие, в чиято реч магията на
красотата на духа е толкова славно разкрита и които я
поднасяте с най-дълбоко благоговение

.

*Виена, 9 април 1889 г.
Щайнер*

Рудолф

Историята е, всъщност, развитие.

на човечеството към свободата.

Първо, духът се чувства зависим от Бога,

проправя си път към свободата и разпознава себе си.

Вместо вяра в Бог

Вярвам в свободните хора.

Човек може ясно да види във външния свят само

това, което може да освети със светлината на

вътрешния си аз.

Човешката душа е цвят на света,
предопределен да узрее в себе си
божествения дух.

Вечно ставане в мисълта,
всяка стъпка едновременно
задълбочаване,
преодоляване на повърхността,
проникване в дълбините.

Те са слепи за слабостите на жените

Очи на влюбен.

Така гласи поговорката! Никога не ми е
подхождала съвсем:

само любящ орган сякаш е способен да вижда,
защото само той може да разпознае добродетелта на
жената.

Животът е свързан с огъня -

И двете семена съдържат изобилие от полезни
ефекти;

И двете поставят неравностойни изисквания към
хората.

Нека щастието в живота ни дойде без горчива
болка,

Само някой с глупав ум може да изисква това.

Огънят иска да гори, без да жертва горивото.

Да търсиш „смисъла на живота“ означава да
влезеш в
лабиринта на душата; няма смисъл да се опитваш
да намериш изход
от този лабиринт към открития въздух на
обичайната
реалност; защото веднъж
върнал се обратно, човек отново е загубил
„смисъла на живота“
.

ЗА ВИЛХЕЛМ ЛИБКНЕХТ

Че от работата може да пуснат
здрави корени,
ти си ги показал
на науката.

Семето на истината се крие в любовта;
коренът на любовта търси истината -
така говори вашият висш аз.

Жарът на огъня превръща дървата в стоплящ
лъч,
освобождаващата воля на знанието преобразява
труда в сила.

Нека работата ви бъде сянката, хвърлена от егото
ви,
когато е осветена от пламъка на висшето ви аз.

ПОСВЕЩЕНИЯ НА
«ХРИСТИЯНСТВОТО КАТО МИСТИЧЕН ФАКТ»

Авторът на тази книга се е стремил
да изследва природата на ума,
точно както естествоизпитателят
се стреми да изследва ума на природата.

Човешкото духовно развитие е
непрекъснат поток, в който
вечната истина се отразява в последователни
образи.

Следващите страници се опитват да уловят
един такъв образ: християнството.

Накъдето и да насоча погледа си
В този свят,
Накъдето и да погледна, съществото накрая
ме гледа,
И пространствата на нещата скоро се
измерват.
Само когато погледна в любящите ѝ очи,
Там се разкрива изобилие от неизмерима
красота.
Безкрайна ширина, безгранична дълбочина.

Мислене - човешко-безлично,
Чувство - ярко-вътрешно,
Вълна - свободно-могъщо.

Любовта към свръхестественото преобразява
Рудата на науката в златото на мъдростта.

Приемайте радостите като божествени дарове на
настоящото,
но приемайте болката като уроци за бъдещето.

Животът е училище.
Късметлия е този, който издържа изпита!

Тихото прекарване в
красотата на живота
дава на душата силата да
чувства.

Ясното мислене за
истините на съществуването
носи на ума светлина на
волята.

Този, който винаги се стреми
към духа,
Той може да се надява
безстрашно,
Че е бил там в точния момент
Не без напътствието на Духа.

Търси светлината на пътя!
Но ще търсиш напразно, ако
сам не станеш светлина.

Радостите са дарове на съдбата,
чиято стойност се разкрива в настоящето.
Страданията, от друга страна, са източници
на знание,
чието значение ще се разкрие в бъдещето.

Осъзнаване на смисъла на света
Човешкият акт, озарен от мъдрост и
затоПЛен от любов.

Можем да ценим радостите в настоящето,
но страданията само в бъдещето.
Първите са дарове на добрия закон,
вторите са учители на мъдростта.

Земните духове, пълни със смисъл
Елате до откровението
В свободния акт на човека,
И свободният акт
Това може да бъде само ефект
Мъдрост, придобита безкористно.

В Този, който разбира как да
разреша връзката си с времето,
се научава да живее вечно

.

Времето променя облика на нещата,
но същността им остава вечна.
Животът на човешките дела се променя,
но сърцевината на душата остава вечна.

Мистериите на живота са разгадани
В топлината на сърцето, стремящо се към светлината на
мисълта.

Човек намира пътя си към най-висшите неща във
външния свят в най-дълбоките кътчета на вътрешния
си свят.

Да изследваш света,
като го гледаш, да откриеш
света
жив в себе си:
това е поддържащата сила на
съществуването.

Мисленето е преводачът
, който превежда жестовете на опита
на езика на разума.

Човешкото развитие е:
Запалване в огъня на любовта в
душата,
сияйната мъдрост на духа.

Ключът към духовния свят
То се крие в човешкия ум.

Знанието е светлината
, а любовта е нейната топлина.

Никаква сила и никакво време не могат да
унищожат,
Какво се постига с времето
И узрява като плод за вечността.

Това, което времето е покрило зад
гърба ти,
помисли за него смело; това, което
те очаква в бъдещето,
очаквай го с хладнокръвие.

Те почиват в бъдещата обиколка
За душата ми
Добрите и лошите партии.

Какви добри неща ми се изливат ежедневно,
ще ги забелязвам;
в тях ми се разкрива
какво са създали боговете от мен.

Какви ужасни неща понякога извират от мен,
Ще издържа ли?
Той ми показва,
Какво мога да направя от себе си.

Благодаря на късмета си,
Как живея сега.
Благодаря на силата си пред лицето на лошия
късмет.
Силата, която може да ме води нагоре в живота.

Тези, които вярват, че само добрите умения
допринасят,
Само лошите неща понижават,
Той не вижда годината, а само деня.

Нещата в границите на
пространството
говорят на човешките сетива ;
те се променят с течение на
времето.
Човешката душа живее
в безграничните простори на
пространството
и не е засегната от течението на
времето.
В царството
на духа тя намира най-дълбоката
основа на собственото си
същество.

Най-малкото човешко същество
на Земята,
син на вечността,
винаги ще
процъфтява в бъдещето
като свидетел на миналото.

Най-малкото човешко същество
на Земята,
син на вечността,
побеждава
древната смърт във все нови
животи!

СЪЩНОСТТА НА ДУШАТА

Тя се връща обратно,
душата, която, обгърната от съня
, бяга в обширните сфери на ума,
когато сетивната стесненост я
смазва.

Нещата в необятността на
космоса
говорят на човешките сетива ;
те се променят с течение на
времето.
Човешката душа, знаейки, живее
в безграничното пространство
и не се смущава от течението на
времето
в царството на духовната вечност.

Духовният свят – той остава затворен за
теб, ако
не разпознаеш в себе си
духа, който свети в душата
и може да се превърне в пътеводна
светлина за теб
в дълбините на света, във висините на
света!

Нещата в необятността на пространството
притискат човешките сетива ,
променяйки се с течение на времето.
Човешката душа тъче,
безгранична от необятността на
пространството
и невъзмутима от течението на времето,
своята дреха на вечността.

Човешкото сърце бие
Най-висшите сили на Земята,
Живот вътре в човек
Силите на царството на
душата.
Човешките амбиции ни зоват
Целите на Призрачната земя.
Въпреки това, човешкото аз
Самият той е дух в духовните
простори.
И какво в човека
Наричайки себе си „аз“,
Само огледало е
Истината за неговото аз.

Ако искаш
да се впуснеш в широкото
море на световните загадки -
лодката, която те води,
може да бъде само твоята
собствена душа.

ЗА КЛОНА В ЩУТГАРТ

Който влезе, ще донесе любов в този дом,
Тези, които живеят вътре, търсят знание на това
място.

Нека онези, които си тръгват, вземат мир със
себе си от този дом.

Силата на вярата в ума,
Силата на любовта в сърцето,
В пълнотата на човечеството, силна
надежда
То държи и поддържа живота.

Нещата в необятността на
пространството
говорят на човешкия ум ;
те се променят с течение на времето.
Човешката душа, придобивайки знания,
прониква в
царството на духа, неограничена от
необятността на пространството
и необезпокоявана от времето .

Който иска да разпознае и разбере нещо живо,
търси да намери духовната светлина в същността
на нещата;
там той държи частите в ръката си
и никога няма да прецени погрешно
истината за нещата в духовната връзка.

Ако светът не беше надарен със слънце,
как биха могли очи да цъфтят върху
съществата?
Ако съществуването не беше откровение на
Бог,
как биха могли хората да постигнат Божието
изпълнение?

За насилието, което обвързва всички
същества,
Човекът, който преодолява себе си, е
освободен.
И този, който преодолява това
предизвикателство
Намиране на себе си в истината
Точно както цялото човечество намира
себе си в Христос
Можете сами да откриете истината.

Могат да възникнат враждебни събития,
Но ти, бъди спокоен, бъди весел,
И дори ако отрекат Духа,
Така че не се спирай повече на това.
И просто съм съгласен с тях по този
въпрос:
Психическото ѝ състояние просто не е
добро.

Растенията живеят
в силата на слънчевата светлина.
Човешките тела действат
в силата на светлината на душата.
И това, което
е небесната светлина на слънцето
за растението,
е светлината на душата на духа за
човешкото тяло

.

Човек чува словото на сътворението,
когато слуша с чисто сърце как
световните духове
се разкриват музикално и смислено
чрез душата .

Този, който съзира в човешкото
сърце
най-възвишените тайни на света и
вижда
как божествената мисъл създава
духовни цели.

Искам да
го водя през живота с добри
мисли :
Нека си спомня по-често, че съм му
казвала това .

Който не разрешава загадките на
душата,
който остава в чиста сетивна
светлина;
който иска да разбере живота,
трябва да се стреми към духовни
висоти!

Човешкото око се радва.
В блясъка на яркото слънце.
Затова нека душата се радва
В Божия Дух, който живее във всичко
Когато невидимото слънце,
Кое то грее с любов върху всяко
същество.

Като лоялен спътник
Винаги отстоявайте истинската
философия
в развитието на хуманитарните науки,
с искрено и обмислено поведение.

Като кръвта и плодовете,
Зрял от духа на слънцето,
откъсва се от стъблото на растението;
Така от истината възниква цветът на
светлината.

Душевният ствол на човека,
Добре обгрижван от Божественото
Благо.

Затова се стремете към истината.

Всеки добър човек,
Точно както към светлината
Растението трябва да се стреми;
Не искам да увехне, преди да цъфне.

Приживе мислите му бяха
насочени към духа.
Така нека и в смъртта намери
живота на духа.

Отвращение към отговорност

Какви са ви заблуди, измамни лица?
Да правя възвишени неща, които се
предполага, че трябва да върша;
Духовете го искат от мен.
Така създавам вражда в собствената си
душа,
Принуждавайки ме да мисля силно,
От моето плахо сърце,
Това, което ми служи най-добре, е
всичко, което искам.

Силите са просто празни черупки,
лишени от духовно съдържание;
но те са съзидателни сили,
когато обличат духа.

Този, който изпитва болка,
съзира триумфалното осъзнаване.

Този, който изпитва щастие
Погледни залязващото слънце,
Свят, който формира основа.

Да усетиш дълбоко в душата си,
Каква е вечната същност на човека
Той е обвързан със светския дух.
И така към живота и стремежа
Истинското значение се дава от:
Това прониква в науката за ума.
Нека това царува и около нас, над нас,
Тъй като сме избрали едното като дело
на душата.
Великите духовни водачи на живота
Може да им хареса такава работа
Благославяйки ни със своята благодат и
любов.

ГЪОТЕ

Той Той намери
възвисяващо изцеление за
собствената си болка от знанието
, като обедини собствената си сила
със същността на цялото човечество.

Да приемеш себе си от битието на
света,
да преживееш света като битие на себе
си, това е пътят към мечтаната цел.

тайните на собствената си душа
в лицето,
което светът ти представя. Разгледай
вътрешната същност на световите
в лицето,
което те оформят душата ти.

ЗА СОФИ ЩИНДЕ

Умът ѝ копнееше за светлината,
сърцето ѝ работеше от любов.

Ти си незаменим за нас
в земните ни редици;
ние сме фундаментално свързани
с теб
в духовните вечности.

Когато душевният мир изглади
вълните
и търпението се разпространи в
духа:
словото на боговете прониква
през вътрешното същество на
човека
и вплита мира
на вечността
в целия живот
и хода на времето.

Истината, преживявана в общността,
се превръща в глобална сила в човешките стремежи.

Споделена истина
Това е жизненоважна сила в стремежа на човечеството.

*Gemeinsam erlebte Wahrheit
Ist Lebenskraft im menschlichen Streben*
*Hd. Johanna Mücke der Treuen
Mitarbeiterin beglückt* *Dr Rudolf Steiner*
Marie Steiner

Всичко външно трябва да разпали:
себепознанието.
Вътрешното трябва да учи: познание за света.

Истинското себепознание се постига само
когато човек развие любящ интерес към другите;
истинското познание за света се постига само
когато човек се стреми да разбере собствената си
природа.

Това, което е заченато, докато
живееш,
истински разбира
силата на душата,
която истински се пробужда.

Че аз с радостен поглед
Погледни слънчевия лъч,
Този с кръглия покрив
Върху осветена сграда
Това, което ми грабва окото, е:
Тези, които ме обичат в неговия
кръг,
През първите седем години от
живота ми
Поздравете го с любов.

Че аз с усърден ум
Може да научи много за правото,
И, за да следваме истинското слово
на Духа,
Нека силата на душата ми ме носи
В един добър човешки живот:
Тези, които ме обичат в моя кръг,
Към вторите ми седем години от
живота
Те го желаят с любов.

Напиши това, скъпи мой Х., на душата си

Това е страхотно преживяване,
Да се издигнеш до духа на времето ,
За да чуете колко истински мъдреци говорят:
Само чрез непрестанно усилие можем да
достигнем светлината.

То Голям ужас е
да се вживееш в такива души,
как алчно докосват материалното
и се втурват покрай духа.

Какво повече може да спечели човек в живота,
освен това, че Бог-Природа му се разкрива,
как тя разтваря материята в духа
и как духът преживява себе си в материята?

КОНРАД ФЕРДИНАНД МАЙЕР

Защото е пълен с живот
Иззети материали
В най-чиста форма
„Знаех как да ходя“
То се поддаде на формата си
Същество от Духа
В пълна жизненост.

Слънчевата светлина укрепва земното творение,
Слънчевата светлина на истината укрепва
човешкото сърце.

Търсим решението на световните загадки;
самият човек е решението; следователно,
който
наистина разпознае
себе си като човешко същество :
разпознава тайната на света.

Искате ли да разрешите загадката на света?
Но ти можеш да го решиш само...
Когато разпознаеш човека по външен вид,
Защото самият той е решението на загадката на
света.

Защо да се стремиш, тъмен копнеж
Следва: след самопознанието
Човешката душа?
Защото не в светлината на идеята
И не в концептуална тъкан
Същността на световите е разбираема.
То се крие в човешкото „аз“;
Това е разкрито:
Така се разкрива ставащото битие на света.

КЪМ КАБИРТ ПЛАСТМАСИ

се появяват
съществата от древни времена .
Те носят мисли за любов.
От сърце на сърце.
И нека те укрепят мислите в
трайни спомени.
Към празника на
раждането.

Тайните на човешката душа
се разкриват пред ума
чрез погледа към вселената;
тайните на вселената
се разплитат чрез погледа на
душата
към човешкото сърце.

ФЕРХЕР ФОН ЩАЙНВАНД

Да схване идеи в хора на първичните сънища
, идеи, които се превръщат в откровение
на силата-същество, което в първичната
машина
е душата на световното битие:
това е искал този поет;
и е красиво да го следваме
през първичните сънища
в царството на първичните инстинкти.

Връзката с духа се прекъсва,
ако не се поддържа чрез красота.
Красотата обединява „аз-а“ с тялото.

В Вселена
Вплита същността на човека.
В човешкото ядро
Огледалният образ на света
преобладава.
Азът свързва и двете.
И по този начин създавайте
Истинският смисъл на съществуването.

Светът е пълен с мистерии,
Решава тези пъзели
Човекът е сам в целия си живот.
Затова, помислете за природата на
човека,
Вие търсите отговора на света.

Защо човек се стреми
Търсеща душа
Според констатациите
Висшите светове?
Защото всеки поглед, роден от душата
В света на сетивата
Въпросът, който изпълва човек с копнеж,
става
След духовното битие.

Загадките на света,
Не може да се реши само с думи и идеи,
Гледайки хората
Човек намира решението в живот, изпълнен с
разбиране.

В мистерията на света човечеството вижда
себе си.
В мистерията на човечеството светът се
разкрива.

В свободния човек
Вселената се свива.
Затова, мислете с отворен ум,
И ще откриеш света,
И чрез теб се създава духът на света.

Това се случва в съзнанието на
човека
Пътят към светлината на душата,
В светлината на душата
Божие слово,
Той осигурява подкрепа в радост и
тъга.

Когато човек познае себе си:
аз-ът става негов свят;
когато човек познае света:
светът става негово аз.

Търси в собственото си
същество:
И ще намериш света;
Търси в механизмите на света:
И ще намериш себе си;
Забележи люлеенето на
махалото между себе си и
света:
И пред теб ще се разкрие
човешкото същество-свет;
световното човешко същество.

Търси в душата си:
Ще откриеш загадките на
света;
И тогава се довери на живота
и го остави да те научи:
Това ще живееш
решението на загадките на
света.

ДЕТСКИ МОЛИТВИ

ВЕЧЕР

От глава до пети
аз съм Божият образ,
от сърце до ръце
усещам Божието дихание;
когато говоря с устата си,
следвам Божията воля.
Когато виждам Бог
навсякъде, в майка, баща,
във всички скъпи хора,
в животно и цвете,
в дърво и камък,
страхът не ми дава нищо;
само любов към всичко
, което е около мен.

Не го преподавайте отделно! Възрастен трябва да го
казва всяка вечер;
Постепенно детето казва отделни думи,
След това следвайте всеки ред и научете цялата молитва.

СУТРИН

Когато видя слънцето,
Благодаря на Божия Дух.
Ако размърдам ръката си,
Божията душа живее в мен.
Ако направя крачка,
Промени Божията воля в мен.
И когато видя човек,
Божията душа живее в него.
И така тя живее
В бащата, в майката,
В животните и цветята,
В дърво и камък.
Страхът никога не може да ме достигне,
Когато благодаря на Божия Дух,
Ако живея в Божията душа,
Когато ходя според Божията воля.

„denk“ и „denke“ се срещат и във втория и четиринадесетия ред
вместо „dank“ и „danke“.

СУТРЕШНА МОЛИТВА

Слънце, ти грееш над главата ми,
Звезди, вие блестите над полето и града,
Животни, вие се движите и раздвижвате по
Майката Земя,
Растения, вие живеете чрез силата на земята и
слънцето,
Камъните укрепват животните и растенията
И аз, човешкото същество,
Към силата Божия
Живее в главата и сърцето,
Този с Божията сила
Пътувай по света.

ВЕЧЕРНА МОЛИТВА

Сърцето ми ти благодари,
За да види окото ми,
За да чуе ухото ми,
За да мога да се чувствам
буден
В майката и бащата,
Във всички скъпи хора,
В звездите и облаците:
Божията светлина,
Божията любов,
Божието същество,
Този, който ме накара да
спя
Ярко,
Обичаш,
Милостиво защити.

От глава до пети,
през сърце и ръка,
аз съм Божие дете;
в слънцето и луната,
в звездата и камъка
чувствам Божията
сила; в бащата и
майката,
във всички скъпи хора,
Божията воля живее за
мен.
Така и аз,
като Божие дете,
чрез Божията сила, ще
живея и говоря
според Божията воля
и вярно ще върша това,
което съм
предопределен да
права.

Светлината на слънцето,
тя озарява деня
след тъмната нощ:
Силата на душата,
тя се е събудила
от сънния си покой:
Ти, душо моя,
бъди благодарна на
светлината,
защото в нея блести
Божията сила;
Ти, душо моя,
бъди способна на действие.

Слънцето дава
Светлина за растенията,
Защото слънцето
Тя обича растенията.
Така, светлината на душата
дава
Един човек на друг човек,
Ако той я обича.

СУТРЕШНА МОЛИТВА ЗА ЧЕТИРИТЕ ПО-НИСКИ
КЛАСОВЕ

Любимата светлина на слънцето,
Озарява деня ми;
Духовната сила на душата,
Придава сила на крайниците;
В сиянието на слънчевата светлина
Покланям ли се, Боже,
Човешката сила, която ти
В душата ми
Ти засади толкова любезно,
Че мога да бъда трудолюбив/а
И бъдете нетърпеливи да учите.
От теб идва светлина и сила,
Към теб струят любов и
благодарност.

СУТРЕШНА МОЛИТВА ЗА ГОРНИТЕ КЛАСОВЕ

Взирам се в света,
където слънцето грее,
където звездите блещукат;
където лежат камъните,
където растенията растат живи,
където
животните живеят чувствайки,
където човечеството,
одушевено,
дава дом на духа;
взирам се в душата
, която живее в мен.
Божият Дух се влита
в светлината на слънцето и на
душата,
в космоса там навън,
в дълбините на душата вътре.
Към Теб, о, Божи Дух, се
обръщам с молба, за да може
силата и благословията да
растат в мен за учене и работа .

Слънцето изпраща
Към земята тяхната
светлина;
Божият Дух,
Свети ярко
На слънчева светлина.
Растенията пият
Слънчева светлина,
Ето как растат те
В полето и поляната
И са от Божия Дух
Възлюбени деца -
И хората носят
В сърцето и душата
Божият Дух;
В техните ръце
Божият Дух действа там;
Обичам Божия Дух,
Защото той живее в мен.

Слънцето изпраща
светлина на земята;
Божият Дух
свети ярко
на слънчевата
светлина.
Растенията пият
слънчевата светлина,
затова растат
по полето и
планината
като Божие дело.
И човекът също
носи
Бога в сърцето и
душата си,
а ръцете му
се движат
чрез Божия Дух.
Обичам го,
Божият Дух
в сърцето и ръцете
си,
в слънцето и луната.

ДЕТСКА МОЛИТВА

С очите ми
Когато погледна света,
Божият красив свят
И сърцето ми трябва да
благодари,
За да може да живее
В този свят на Бога,
За да мога да се събудя
На дневна светлина
И през нощта мога да си
почина
В Божията благословия.

Да образоваш младежта
означава да оформиш
утрешния ден в днешния,
да подхранваш духа в
материята и
да култивираш духовността
в земния живот .

Човешкото знание
разкрива духа на земята;
човешките действия
въплъщават смисъла на този дух.

Търси в света около теб:
и ще откриеш себе си като човешко
същество;
търси в собственото си човешко
същество:
и ще откриеш света.

Търси светлината вътре в себе си
и ще откриеш света;
търси смисъла отвън
и ще откриеш себе си.

Хората търсят
решението на загадката на
света
и по този начин не успяват
да видят как животът,
в неговия последователен
ритъм,
е истинското решение на тази
загадка .

Годините се вливат в потока на
времето,
оставяйки на човечеството спомени;
и в спомените си душата вплита
своето битие със смисъла на живота.
Изживейте смисъла; доверете се на
битието:
и битието на света ще
обедини вашата същност със себе
си.

В мислите ми живее решимостта:
мъжката компетентност в мен
да прерасне в правилното дело на
живота.
Няма да се поколебая в усилията и
стремежа си към това .

В завещанието ми живее чувството:
че постигането на много в
съществуването е
истинската земна цел на човека;
и че разцъфтяващата сила на цялото
съществуване
трябва да израсне от корените на
усърдието.

Когато порасна,
Тогава ще видя колко е вярно.
Такова мислене и чувство
По време на юношеството;
И как силно те носи през живота.

Искам да уча,
Искам да работя,
Искам да работя, докато уча,
Искам да уча, докато работя.

Ако се стремиш да насочиш вниманието си
към духа на световното битие ,
тогава ще се окажеш
свободен човек в полето на съдбата.

Ако се отвърнеш от него
и
държиш ума си фокусиран само върху
повърхностността на деня,
ще се изгубиш
като човешко същество в играта на съдбата.

Познай себе си,
И ще откриеш тайните на света.
Погледни света,
И ще откриеш тайните на себе си.

Човекът, като разпознава света, открива себе си,
а като разпознава себе си, светът му се разкрива.

КЪЩА «ФРИДУАРТ»

Мир да царува в този дом;
нека всеки
, който влиза и излиза,
помни това,
смело и силно, доколкото
може.

Човекът намира
Вечната земя,
Ако той, с пълна увереност,
В дълбините на съществуването
си човек усеща
Божието дело.

Ако искаш да разбереш
света:
Погледни първо в
собственото си сърце;
Ако искаш да разбереш себе
си:
Погледни истински във
вселената.

Познание за света, себепознание:
От едно към друго ,
копнежът на душата осцилира,
задавайки въпроси.
Често утешително
решение на нейните
екзистенциални загадки сякаш я
зове;
но още следващото замахване на
махалото,
от решението, ражда
само нова загадка на живота.
Но когато вместо да търси
мъдростта на света, човек търси
основите на съществуването
и вместо да търси себепознание,
вечната същност
на човечеството ,
търси универсалния аз
и вселената в себе си: наистина
, човек не достига целите на
знанието
; но пред него ще се отворят
пътища
към живота на знанието
, поддържащи душата,
издигащи духа, сочещи света.

ДЕТСКА МОЛИТВА

Взирам се в света на звездите -
разбирам блясъка на звездите,
когато мога да видя в него
мъдрото Божие ръководство на света.

Поглеждам в собственото си сърце -
разбирам ритъма на сърцето,
когато мога да усетя
в него Божието благосклонно
ръководство на човечеството.

Не разбирам нищо от блясъка на
звездите
, нито от пулса,
ако не видя и не усетя Бога.

И Бог е водил душата ми в този живот;
Той ще я води към все нови животи,
така казва този, който може да мисли
правилно.

И всяка година, която човек живее,
говори все повече за Бога и вечността на
душата.

В изкуството човекът изкупва
духа, свързан със света.
В музикалното изкуство
той изкупва духа, свързан в себе
си.

Полезно е само ако
В огледалото на човешката душа
Цялата общност се формира сама;
И в общността
Изживей силата на
индивидуалната душа.

Това е мотото на социалната
етика.

Умът умира в знанието,
виждайки го да се възражда,
виждайки как любовта се
заражда.

ЗА КЪЩА «VREEDE»

В тази къща живее душата.
Духът ги пронизва,
Търсенето по принцип
Твърдото намерение,
Че той ще
Благочестивият ум
Във всички стаи на сградата,
И това отгоре
Човек може
Благословията на Духа
И Божията благодат
Във всички, които живеят на
закрито.

Разпознайте същността на
вътрешното си аз
В земите на световния дух,
И вътрешната сила на световете,
Може да ти каже
Изследване чрез собствената
вътрешна сила.
Търсете вътрешното във
външното.
И в собственото си същество,
светът.

Мислите ми се насочват към
училището:
Там се формира тялото ми.
За да извършите правилната дейност,
Там е отгледана душата ми.
Към правилната жизненост,
Там духът ми ще се събуди.
Към истинската природа на
човечеството.

От сериозността на времето
трябва да се роди
смелостта да се действа.

Дай урока,
Това, което Духът ти дава,
И ще освободиш човечеството
От кошмара,
Бремето върху нея е чрез
Материализъм.

Който разбира значението на
езика,
светът му се разкрива
в образи;

Който чува душата на езика,
за него светът се разкрива
като същество;

Който изпита духа на езика,
светът му дарява
силата на мъдростта;

Който може да обича езика,
той самият му дарява
собствената му сила.

Така ще обърна сърцето и ума
си
към духа и душата
на Словото;

И в любовта си към него,
за първи път наистина мога
да почувствам себе си .

СЛЕД ПОЖАРЪТ В ГЪОТЕАНОМ

Мисъл се въртеше върху мисъл,
в творението радостно душата се
поглъщаше,
във формите чувството се вдъхна -
и така духът на изкуството се обедини.

Искаш ли да изследваш болката,
в която съдбата ни е потопи?
Чувството е пламнало,
творческото щастие е приключило.

Окото се вижда в руини.

Ти, абсурдна магия на живота,
ти блестиш в нощта,
и възвишеното тъкане на съдбата
, вечна сила, която Бог е пожелал,
пронизва противодействащата сила

-

така че, мъчейки душата,
това, което демонично създава
нещастие
и се плъзга към мен като змия.

Самопознанието е вкоренено в познанието за света;
познанието за света произтича от самопознанието.

Човекът се нуждае от вътрешна лоялност;
Лоялност към напътствията на духовни същества.
Той може да гради върху тази лоялност.
Неговото вечно битие и същност
И сетивата по този начин
С вечна светлина
Протичай и се насилвай.

Антропософията желае да се противопостави на
Науката за душата без душата на човека
да даде „науката за човечеството с душа“,
в което истинското знание разкрива целта на
звездата
свети във вътрешното око, без чиято светлина
Цялото знание остава само мечта на душата.

Търсиш ли света,
Изследвайте собственото си сърце.
Искате ли да опознаете собствената
си душа?
Затова претърсете света във всички
посоки.

Ако искаш да разбереш света:
погледни навътре;
ако искаш да разбереш себе си:
погледни света.

Трябва да се осмелиш,
Смел с орела
Да питам за мистериите на света,
Но не се отчайвайте и вие,
Докато чакам отговора
Трябва да издържиш с търпението
на агне.

ДЕТСКА МОЛИТВА

Над мен стои слънцето,
то ми дарява любяща
светлина;
в светлината Бог ми дава
благородната сила на
живота
и Божията сила,
тя свети навсякъде,
във всеки камък,
във всички растения,
в животни и хора;
и ако
любовта може да обитава
сърцето ми,
тогава Божията сила ще
влезе и в мен,
висшата сила на Бога,
която Христос
даде на човечеството на
земята.

ДЕТСКА МОЛИТВА

Както слънцето в небето
изпраща светлината на земята
ежедневно,
така и душата ми ще
си напомня ежедневно да постъпва
правилно;
за да мога да стана цялостен човек:
тяло, душа и дух
за времето и вечността.

В живота има моменти,
В което много неща са различни за
хората
Това води до важно решение;
Тези моменти са блажени,
Тогава стойността на живота ще се
увеличи
Само за да бъде още по-велик,
Ако хората не просто им се
наслаждават,
Но в мълчалива мисъл
За ефективно самосъзнание
иска да създаде нещо мощно.

Стените на пространството ни отделят
защитно
от смущаващия шум на света;
душата се намира в тишина,
за душата в царството на духа;
но светските сили ефективно свързват
това, което най-здравата стена държи
разделено; така и любовта трябва
мощно да носи
човешките сили в съюза на духа на
душата.

Светлина за добри мисли
Освети пътя си.
Мисли, които текат чрез силата на
Майкъл
Хората в своята същност
Запазено за Божествено-Духовното,
Това им отвори вратите към света.

ЗА ЙОХАНА МЮЦКЕ НА 29 ОКТОМВРИ 1924 Г

Шестдесет години - пътешествие по
света.
Тези, които те обичат, търсят
Обратно към мъките и тревогите,
Които ти бяха дадени щедро. -
Но те също изглеждат радостно
развълнувани,
Как да избягаме от скитанията на света
Истински, искрен, основан на действие
Вие успяхте да образовате хората.
И добра порция
Вашето пътешествие по света
Заедно с нашите
Да се загубят беше тяхната съдба.
Така че приеми го тогава.
С най-топли поздрави;
Той е разлюбил теб,
Тези, които са се втвърдили в
продължение на десетилетия,
Оформена и прониква до теб
В топлината на душата, която е
Оценка на вашия характер
То непрекъснато се саморегенерира.

ЗА ЙОХАНА МЮКЕ

В сърцето
Ако човешкият член е
жив,
Това от всички
Веществото съдържа
Най-духовният;
Това от всички
Духовно жив
По начина, по който
повечето
То се разкрива
материално.
Следователно,
слънцето
В човешката вселена
Сърцето;
Следователно, в сърцето
Човешкото същество
Най-много
В същността си
Най-дълбоката пролет.

Искам да бъда всеки човек
Възпламени се от духа на космоса,
Че той ще се превърне в пламък
И огнен по природа
Разгърнете съществото си. -
Другите, те искат
Вземете вода от космоса,
Какво гаси пламъците
И воднисти всички същества
Вътре е гадно.
О, радост, когато човешкият пламък
Гори дори там, където лежи!
О, горчиво, когато човешкото нещо
Свързването се случва там, където иска да
бъде активно.

КРЕДОТО
НА ИНДИВИДУАЛА И
УНИВЕРСАЛНОТО

Оригиналният ръкописен ръкопис на три листа е открит едва през 1944 г. Той е без дата, но може да се предположи, че датира от времето във Виена около 1888 г. Мари Щайнер го публикува в „Das Goetheanum“, 24 декември 1944 г., № 52. „Credo“ е препечатано в „Briefe I, 1881-1891“, Dornach 1948 и 1955, както и в отделни издания, Dornach 1971 и 1984.

КРЕДОТО НА ИНДИВИДУАЛА И УНИВЕРСАЛНОТО

Светът на Идеите е първичният източник и принцип на
цялото битие.

В него се крие безкрайна хармония и блажен мир.
Битието

, което не го осветява със своята светлина, би било
мъртво,
несъществуващо, нямащо никаква роля в живота на
вселената

като цяло. Само това, което произлиза от Идеята,
има някакво значение върху дървото на сътворението
във вселената.

Идеята
е самодостатъчният
дух. Индивидът трябва

да притежава Духа в себе си; в противен случай той
пада като изсъхнал лист от това
дърво и съществуването му е напразно.

Човекът обаче чувства и разпознава себе си като
индивид,

когато се събуди до пълното си съзнание. И все пак,
правейки това,

той е внушил в него копнежа по Идеята. Този копнеж
го подтиква да преодолее особеностите и
да позволи на духа в него да оживее, да бъде в
съответствие с духа.

Всичко егоистично, всичко, което го прави това
особено,

индивидуално същество, човекът трябва да покори в себе си , да го отхвърли, защото това е, което замъглява светлината на духа. Това, което произтича от чувствеността, от инстинкта, желанието и страстта, е желано само от този егоистичен индивид. Следователно, човек трябва да умъртви тази егоистична воля в себе си; вместо това, което иска като индивид, той трябва да иска това, което духът, Идеята в него, желае. Нека особеностите отминат и да последват...

Глас на Идеята във вас, защото само тя е Божественото!

Това, което човек желае като индивид, е в необятността на вселената безполезна точка, изчезваща в потока на времето; това, което човек желае „в дух“, е в центъра, защото централната светлина на вселената живее в нас; такъв акт

не е подвластен на времето. Ако човек действа като индивид, тогава той се изключва от затворената верига на световната дейност, той се изолира. Ако човек действа „в дух“, тогава той живее себе си във всеобщата световна дейност

. Умъртвяването на всяка самоличност е основата за висшия живот. Защото който умъртвява самоличността, живее

вечно същество. Ние сме безсмъртни дотолкова, доколкото

позволяваме на самоличността да загине в нас. Това, което

е смъртно в нас, е самоличността. Това е истинският смисъл

на поговорката: „Който не умира, преди да умре, загива, когато умре.“ Тоест, който не позволява на себе си да престане в себе си през времето на живота си, няма участие във всеобщия живот, който е безсмъртен, той никога не е съществувал, не е имал истинско битие

.

Има четири сфери на човешката дейност, в които човек напълно се отдава на духа, като по този начин

заглушава всякакво
своеволие: знание, изкуство, религия
и любяща преданост към духовния човек
. Който не живее поне в една от тези четири сфери,
не живее истински. Знанието е отдаване на вселената
в мисълта, изкуството във възприятието, религията
в...

регион в Ум, любов с Сумата от всички духовни сили
е насочена към нещо, което
ни се явява като същество на вселената, достойно за
нашата оценка. Знанието е най-духовната форма,
любовта е
най-красивата форма на безкористна преданост.
Защото любовта е
истинска небесна светлина в ежедневието на живота.
Благочестивата, истински духовна любов
облагородява нашето същество до
самата му същност; тя издига всичко, което живее в нас.
Тази

чиста, благочестива любов преобразява целия живот на
душата в нещо друго, подобно на световния дух.
Да обичаш в този най-висш смисъл означава
да носиш дъха на божествения живот там, където в по-
голямата си част се срещат само най-презреният
егоизъм и неуважителна страст
. Човек трябва да знае нещо за светостта на
любовта, преди да може да говори за благочестие.

След като човек е преминал през една от четирите
сфери

, излизайки от индивидуалността и
навлизайки в божествения живот на Идеята, тогава той
е постигнал това, за което се крие семето на желанието
в него: единението му с Духа
; и това е неговата истинска съдба. Но който
живее в Духа, живее свободен. Защото се е
освободил от всичко подчинено. Нищо не може да го
подчини, освен онова, чието
ограничение той доброволно понася, защото го е
разпознал като най-висше благо.

Нека истината стане живот; изгубете се
, за да се откриете отново в светския дух!

АЗБУЧЕН ИНДЕКС

заглавията и началните редове
за „думи на истината - думи на съд“,
„Истини и посвещения“

с информация за източника и библиографски номер на пълното
издание

* = заглавия от Рудолф Щайнер

Вечерна молитва	241
Вечерна молитва с камбана *	84
Отвращение към отговорност *	222
Всички екстериори	227
Дорнах, 18 септември 1916 г., III. Лекция на тема „Вътрешни импулси на развитието на човечеството. Гьоте и кризата на деветнадесети век“ (Библ. № 171)	
Като верен спътник	220
За Йохана Мюке в книгата „Загадките на философията“, Берлин, 21 юли 1914 г.	
В деня на раждането	232
28 януари 1918 г. за Хелене Рьохлинг, относно репродукцията на неговите скулптури „Кабири“, нарисувани от Рудолф Щайнер	
Антропософия	262
Прага, 27 април 1923 г., VII. Лекция на тема „Какво искаше Гьотеанумът и каква е целта на Антропософията?“ (Библиография № 84)	
От сериозността на времената	258
За училището в Хамбург-Вандсбек 1922г	
Всичко идва от духа.....	89
Берлин, 29 февруари 1912 г., XIII. Лекция на тема „Човешката история в светлината на духовните изследвания“ (Библ. бр. 61)	
От Кабирските мистерии на Самотраки	167
От Ефеските мистерии	162
От Мистерииите на Хиберния	164,166
От късните мистерии на Южна Европа	140

198 са слепи	
Семеен регистър, Ваймар, 15 юли 1895 г.	
Конрад Фердинанд Майер*	230
Зло, нечестие	93
Тетрадка, пролет 1914 г. Вж. лекция в Берлин, 15 януари 1914 г., VII. Лекция на тема „Хуманитарните науки като ценност за цял живот“ (Библиография № 63)	
Мисленето е преводачът	208
Книга за гости на семейство Ритман, Санкт Гален, 21 ноември 1909 г.	
То	
85	
Върху оригиналната скица за сградата „Йоханес“ в Мюнхен (1911/1912), аудитория, в „Картини на окултни печати и колони“ (Дорнах 1957)	
Вътре намираме	107
Дорнах, 18 септември 1916 г., III. Лекция на тема „Вътрешни импулси на развитието на човечеството. Гьоте и кризата на деветнадесети век“ (Библ. № 171)	
Животът е училище	203
В детски албум, 14 март 1906 г.	
Загадката на света	231
За Хелене Рьохлинг в книгата „За загадките на душата“, Берлин, 10 април 1918 г.	
Възхищавай се на красотата	84
За осемгодишния PG 1913	
Световите ще бъдат	162
Дорнах, 2 декември 1923 г., VI. Лекция в «Mysteriengestaltungen» (Библ.-№ 232)	
Тази работа расте	на 199
За Вилхелм Либкнехт, надпис върху венчелистката на Работническото училище, Берлин, 10 август 1900 г.	
Че аз с радостен поглед	228
За HG, Дорнах, 21 ноември 1916 г	
Животът е свързан с огъня	198

Албум, Берлин, 20 декември 1900 г

Да се посветиш на темата	171
Щутгарт, 11 април 1924 г., и Берн, 17 април 1924 г., 5-та лекция по „Антропософска педагогика и нейните предпоставки“ (Библ. № 309)	
До нашите берлински приятели *	151
Смисълът на света	105
Мемориална книга от Лудвиг Клееберг, Байройт, август 1906 г.	
„Смисълът на живота“	199
За Мария Стона, замък Стшебовиц, 22 август 1901 г.	
Мислете - човешко-безлично	202
Тетрадка от 1904 г.	
Немският дух	100
Берлин, 14-ти Януари 1915 г., 5-та лекция в „От съдбоносни времена“ (Библ.-№ 64)	
Тайните на собствената душа	224
За Астрид, графиня Бетюзи, на снимка от Рудолф Щайнер, 25 юли 1915 г.	
Земните духове, пълни със смисъл	206
За Eugenie von Bredow относно снимка на Рудолф Щайнер, 8 май 1906 г.	
Земното тяло	13}
Награда за евритмично изкуство, Дорнах, 1922 г.	
Умът умира в знанието	256
Бележник, Золотурн, 28 януари 1921 г.	
Този, който изпитва болка	223
Тетрадка от 1915 г.	
Най-малкият човек на Земята	211
Берлин, 27 октомври 1910 г., II. Лекция на тема „Отговори на хуманитарните науки на великите въпроси на съществуването“ (Библ. бр. 60)	
Най-малкият човек на Земята	211
Тетрадка от годините 1909/1910	

Той не решава загадките на душата	219
Берлин, 15 януари 1914 г., VII. Лекция на тема „Хуманитарните науки като благо на живота“ (Библ. бр. 63)	
Масата, твърдата	192
За скулптора Ханс Брандщетер, Виена, през лятото на 1888 г.	
Човекът намира	252
За Вилхелм Недела, Дорнах, 25 февруари 1920 г.	
Човекът намира Вечната земя	253
За Вилхелм Недела, относно снимка, 17 август 1920 г.	
Хората виждат ясно само	196
За художника Курт Либих, Ваймар, 13 юни 1891 г.	
Загадка	232 за
човешката душа	
Бележка, Берлин, март 1918 г.	
Думите на стълбовете	85
Ключът към духовния свят	208
За г-жа А. Кинкел относно снимка, 16 ноември 1909 г.	
Слънчевата светлина озарява деня	243
Бележник	
Слънчевата светлина се усилюва	230
За г-жа Хеда Хумел, Кьолн 1917 г.	
Любимата светлина на слънцето	244
За четирите по-долни класа на Свободното валдорфско училище, Щутгарт, 1919 г.	
Слънчевият лъч	132
Награда за евристично изкуство, Дорнах, 1916 г.	
Авторът на тази книга	201
За Йохана Мюке в книгата „Християнството като мистичен факт“, Берлин, Коледа 1902 г.	
Семето на истината	200
Тетрадка от 1903 г.	

Нова зора за бялата раса	128
Относно серията картини „Три културни раси“ от Рихард Тешнер, Виена, 27 февруари 1920 г.	
Земната поговорка на света *	106
Световният пъзел	235
За Йохана Мюке в книгата „За загадките на душата“, Берлин, 10 април 1918 г.	
Облачният преобразувател	121
Награда за евристично изкуство, 1913 г.	
Сянката на духа	107
По скица на скулптора Жак дьо Ягер, Дорнах, ноември 1916 г.	
Разпознайте същността на вътрешното аз	257
Книга за гости на граф и графиня Кейзерлингк в Кобервиц близо до Бреслау, началото на февруари 1922 г.	
Земното ставане на човечеството	119
За Хелене Рьохлинг, Коледа 1919 г.	
Човешко познание	249
До Франц Гернер, относно снимка на Рудолф Щайнер, Берлин, 8 май 1906 г.	
Елементарни същества като посредници между Земята и духовния космос *	160
Усещането за човека в третия културен период * .	138
Знанието е светлината	209
За графиня Елиза фон Молтке-Хайтфелд, в отговор на снимка от Рудолф Щайнер, Берлин, 26 ноември 1909 г.	
Радостите	\$20
За г-н Йек относно снимка на Рудолф Щайнер, Щутгарт, януари 1906 г.	
Духовният свят - той остава	213
Берлин, 15 декември 1910 г., VII. Лекция на тема „Отговори на хуманитарните науки на великите въпроси на съществуването“ (Библ. бр. 60)	
Полагането на основния камък на Общото антропософско общество	181

Историята всъщност е	196
Тетрадка от 1892 г.	
Годините се вливат в потока на времето	250
За Хелене Рьохлинг на 28 януари 1920 г.	
Образование на младежите	248
Посвещение в цикъла „Хуманистична обработка на социални и педагогически въпроси“, Щутгарт 1919 (Библ. № 192)	
Силите са само празни снаряди	222
За АК към снимка, Щутгарт, 1. октомври 1914 г.	
Любовта на свръхестественото	203
За Лудвиг Клееберг в книгата „Теософия“, Мюнхен, 1 О. януари 1905 г.	
Човешкото психично развитие	201
Посвещение в книгата „Християнството като мистичен факт“, Берлин, 6 ноември 1902 г.	
Мистериите на живота	207
За Ото Ритман, 16 август 1908 г	
Посоката към най-високата точка	207
Посвещение към снимка от Рудолф Щайнер, 2 юли 1909 г.	
Душата на човека	197
Посвещение на снимка, Ваймар	
Слънцето дава	243
Бележник	
Слънцето грее	73
Берлин, 17 декември 1906 г., III. Лекция на тема „Знаци и символи на Коледа“ (Дорнах 1968)	
Слънцето изпраща светлината си към Земята	246
Бележник	
Слънцето изпраща светлина на Земята	247
Бележник	
Четири изречения от Стълба на мъдростта *	74

Изграждам света в себе си	82
За Мари фон Сиверс на 15 март 1911 г	
Светът е без дух	127
Концепция за лекция, около 1920 г.	
Светът е пълен с мистерии	234
Тетрадка от 1918 г.	
Световните духовни духове	134
Да схванеш световните мисли	111
Забележка, Дорнах, 24 декември 1917 г	
Ти самият, проникателен	122
За граф и графиня Полцер-Ходиц	
Трябва да се осмелиш	263
Дорнах, 15 декември 1923 г.	
Мечтаеш за себе си	на 160
градуса	
Дорнах, 4 ноември 1923 г., 9-та лекция в „Човекът като хармония на творческия, формиращ и оформящ свят“ (Библ. № 230)	
Ти, абсурдна магия на живота	261
Тетрадка, ноември 1924 г.	
Поради сериозни емоционални препятствия	89
Бележник, пролет 1913 г.	
Берлин, 6 март 1913 г., XII. Лекция върху „Резултати от духовните изследвания“ (Библ. № 62)	
Ето го човекът	121
Тайната на природата *	158
Приеми светлината	146
Дорнах, 8 април 1923 г., 5-та лекция на тема „Годишният цикъл като дихателен процес на земята и четирите основни празнични сезона“ (Библ. № 223)	
Поглеждайки нагоре	193
Бележник, около 1889 г.	

Човешкото развитие е	208
За Астрид, графиня Бетюзи, на снимка от Рудолф Щайнер, 25 септември 1909 г.	
Той откри болката от собственото си знание	224
Програма за представлението на «Възнесението на Фауст», Дорнах, 15 август 1915 г.	
Земята покрива слънцето	139
Тетрадка, Коледа 1922 г. Вж. Дорнах, 24 декември 1922 г., IX. Лекция на тема „Връзката на звездния свят с човека и на човека със звездния свят. Духовното общение на човечеството“ (Библ. № 219)	
Познай себе си	146
Дорнах, 8 април 1923 г., 5-та лекция на тема „Годишният цикъл като дихателен процес на земята и четирите основни празнични сезона“ (Библ. № 223)	
Познай себе си и ще откриеш	252
За д-р Лудвиг Нол на рождения му ден, 18 юли 1920 г.	
Познай себе си	77
Вижте Берлинските лекции 1909/10	
Познава ли човек себе си	? 236
За г-жа Елизабет Вриде, приложение към «Календар на душата», Дорнах, 24 декември 1918 г.	
Човекът се нуждае от	262
Книга за гости на семейство Ритман, Санкт Гален, 12 април 1923 г.	
213 неща, които въздействат на човешките сетива	
Посвещение в книгата „Християнството като мистичен факт“, 12 юли 1911 г.	
То въздейства върху човешките сетива	80
Берлин, 20 октомври 1910 г., Лекция 1 в „Отговори на хуманитарните науки на великите въпроси на съществуването“ (Библ. № 60)	
Намира се в ума на човека	236
Посвещение в книгата „Философията на свободата“, датирано на 19 октомври 1918 г.	

Хората питат	2jo
Човешкото око ликува	220
Посвещение към снимка от Рудолф Щайнер, 2 май 1914 г.	
Има природа	169
Дорнах, 19 януари 1924 г., Първа лекция по „Антропософия, въведение“ (Библ. № 234)	
Връща се обратно	212
Берлин, 24 ноември 1910 г. Лекция V в „Отговори на хуманитарните науки на великите въпроси на съществуването“ (Библ. № 60)	
Човек чува	218
За WC относно снимка, Кьолн, 29 декември 1912 г.	
Това е страхотен ужас	229
Берлин, 17 март 1917 г., 5-та лекция по „Дух и материя, живот и смърт“ (Библ. № 66)	
Това е страхотно преживяване	229
Книга за гости на семейство Ритман, Санкт Гален, 26 октомври 1916 г.	
Желанията на душата започват да поникват	174
Дорнах, 10 юли 1924 г., 13-та лекция по темата „Евритмията като видим език“ (Библ. № 279)	
Растенията поклъват.	76
2 октомври 1909 г.	
Елементите	88
Берлин, 18 януари 1912 г., IX. Лекция на тема „Човешката история в светлината на духовните изследвания“ (Библ. бр. 61)	
Да живеят растенията	! 218
Книга за гости на семейство Ритман, Санкт Гален, 19 декември 1912 г.	
Учи се в живота	92
Берлин, 13 януари 1914 г.	
Те блестят като	75
звезди	
Берлин, 19 януари 1911 г., IX. Лекция на тема „Отговори на хуманитарните науки	

на великите въпроси на съществуването“ (Библ.
бр. 60)

То се крие в целия живот	89
Тетрадка, Берлин, декември 1912 г.	
Виж Берлин, 3 декември 1912 г., III. Лекция на тема „Животът между смъртта и прераждането във връзка с космическите факти“ (Библ. № 141)	
Възможни са враждебни събития	217
Берлин, 12 декември 1912 г., VI. Лекция на тема „Резултати от духовните изследвания“ (Библ. № 62)	
Приближава се до мен в земната дейност	144
Дорнах, 31. Декември 1922 г., XII. Лекция на тема „Връзката на звездния свят с човека и на човека със звездния свят. Духовното общение на човечеството“ (Библ. № 219)	
Божественото се разкрива	139
Дорнах, 24 декември 1922 г., 9-та лекция в „Връзката на звездния свят с човека и на човека със звездния свят. Духовното общение на човечеството“ (Библ. № 219)	
Връзката прекъсва	233
Тетрадка от 1918 г.	
Почива в бъдещето, обиколка	210
Тетрадка, февруари 1910 г.	
Душата на земята спи	129
За Хелене Рьохлинг, Коледа 1920 г.	
Човекът вижда	151
Дарено на нашите приятели в Берлин, средата на ноември 1923 г.	
Те говорят на човешкия разум	81
Берлин, 8 декември 1910 г., VI. Лекция на тема „Отговори на хуманитарните науки на великите въпроси на съществуването“ (Библ. бр. 60)	
215 говорят с човешкия разум.....	
Берлин, 14 ноември 1912 г., III. Лекция на тема „Резултати от духовните изследвания“ (Библ. № 62)	
211 неща говорят на човешкия разум	
Тетрадка, октомври 1910 г.	

88 неща говорят на човешките сетива	
Бележник	
Вижте лекциите, изнесени в Берлин, зима 1910/11 г.	
212 неща говорят на човешките сетива	
Книга за гости на семейство Ритман, Санкт Гален, 26 февруари 1911 г.	
104 неща, които говорят на човешките сетива	
Нюрнберг, 12 март 1915 г., Х. Лекция в „От съдбоносни времена“ (Библ.-№ 64)	
104 неща, които говорят на човешките сетива	
Бележки, лекция в Базел, 9 април 1915 г.	
80 неща говорят на сетивата	
Вижте лекциите, изнесени в Берлин, зима 1910/11 г.	
90 неща говорят на сетивата.....	
Лекция, изнесена в Бохум, 21 декември 1913 г.	
Те се променят през годината	109
Бележник	
Времето се променя	206
Книга за гости на семейство Ритман, Санкт Гален, 14-ти век. януари 1908 г.	
Искаше да бъде в сензорни материали	145
Тетрадка, април 1923 г.	
Вижте Базел, 9 април 1923 г., 1-ва лекция в „Какво искаше това“	
Гьоте-анум и каква е целта на Антропософията? (Библ. № 84)	
Вечното ставане в мисълта	197
Посвещение в книгата „Философията на свободата“ 1894 г.	
Ферхер фон Щайнванд	233
Тъмнина, Светлина, Любов	171
Вземете радости	203
За Астрид, графиня Бетюзи, на снимка от Рудолф Щайнер, 14 юни 1905 г.	
Радостите са	205
За Eugenie von Bredow върху снимка на Рудолф Щайнер, Берлин, 2 февруари 1906 г.	

Царуване на мира	253
За къщата «Friedwart» в Дорнах, пролетта на 1920 г	
Пролет*	132
За клон	215 в
Щутгарт	
За скъпата Мари фон Сиверс *	82
За къща «Vreede»	257
За Йохана Мюке*	268
За Йохана Мюке на 29 октомври 1924 г.*	267
За Мари Щайнер *	143
За Софи Стинде	225
За Вилхелм Либкнехт	199
Мисъл се навиваше върху мисъл	260
Бележник	
Духовно причастие *	144
Споделена истина	226
За Йохана Мюке в книгата „Загадката на човека“, Берлин , 1916 г.	
Гьоте	224
Божият защитен, благословителен лъч	78
Виена, 31 март 1910 г., XI. Лекция в «Makrokosmos und Mikrokosmos» (Библ.-№ 119)	
Божествено откровение	103
Лекция в Дорнах, 26 декември 1914 г., IX. Лекция на тема „Окултно четене и окултно слушане“ (Библ. № 156)	
Светлина на добрата мисъл	266
За сватбата на Л., Дорнах, 25 ноември 1924 г	
Къща «Фридуорт»*	253
256 е лечебно.	
За Едит Мериън в книгата „В изпълнение на тройния социален ред“, 5 ноември 1920 г.	

Есента, земното тяло и топлата душа *	133
Загадки от Висшия свят	219
За Алфред Мийболд, в отговор на снимка от Рудолф Шайнер	
, Мюнхен, август 1913 г.	
Пазете се от злото	146
Дорнах, 8 април 1923 г., 5-та лекция на тема „Годишният цикъл	
като дихателен процес на земята и четирите основни празнични сезона“	
(Библ. № 223)	
Аз съм образът на света	164
Дорнах, 7 декември 1923 г., VII. Лекция в «Mysteriengestaltungen» (Библ.-№ 232)	
Слушам в света	140
Тетрадка, октомври 1922 г.	
Вижте лекцията в Дорнах, 25 декември 1922 г., в „Моментът на възникване на естествената наука в световната история и нейното последващо развитие“ (Библ.-№ 326)	
Оставих го да замръзне	149
От тетрадка, февруари 1923 г.	
269 души	
Бележка от 1925 г.	
Гледам в звездния свят	255
Молитва за деветгодишно момче, 9 август 1920 г.	
Гледам	114
Дорнах, декември 1919 г., в «Die Goetheanum-Fenster-Motife» (Дорнах 1961 г.)	
Гледам в цветята	163
Дорнах, 15 декември 1923 г., XI. Лекция по мистериозни формации» (Библ. № 232)	
Гледам в света	245
За по-горните класове на Свободното валдорфско училище, Щутгарт, 1919 г.	
Гледам вътре	175
Дорнах, 11 юли 1924 г., 14-та лекция по темата „Евритмията като видим език“ (Библ. № 279)	

Влизам в този	167
Дорнах, 21 декември 1923 г., XII. Лекция в « Mysteriengestaltungen» (Библ.-№ 232)	
Искам да науча	251
Лекция, изнесена в Щутгарт, 3 август 1919 г., в «Geisteswissenschaftliche Behandlung sozialer und pädagogischer Fragen» (Bibl.- Nr. 192)	
Изпращам му добри мисли	219
За Вилфрид фон Хенинг, относно снимка на Рудолф Щайнер, Ваймар, 15 април 1913 г.	
Нея от главата ми	159
Дорнах, 25 ноември 1923 г., III. Лекция в « Mysteriengestaltungen» (Библ.-№ 232)	
В хора на първичните сънища	233
За Хелене Рьохлинг в книгата «Johannisfeuer» от Ферхер фон Щайнванд, Берлин, май 1918 г.	
Яснота в мисленето	135
В книгата на Рудолф Щайнер „Философски въпроси на нашето време“ от Юрген Бона Майер вижте лекциите в Дорнах от 29 януари до 1 април 1921 г.	
Във Вечния се учи да живее	206
Тетрадка, зима 1907 г.	
В цветното сияние на ефирното море	113
Тетрадка от 1919 г. Вижте лекцията, изнесена в Щутгарт, 24 декември 1919 г.	
В свободно, интелектуално разбираемо мислене	112
Бележник	
В свободния човек	236
За Едит Мерион в новото издание на „Философията на свободата“, октомври 1918 г.	
В безграничното навън	83
Тетрадка от 1911 г. Виж Берлин, 19 октомври 1911 г., Лекция 1 в „Човешката история в светлината на духовните изследвания“ (Библ. № 61)	

268 живота в сърцето	
За Йохана Мюке	
В ума, силата на вярата	215
Книга за гости на семейство Ритман, Санкт Гален, 13 януари 1912 г.	
има	265
момента.	
За И. Б., Дорнах, 3 юни 1923 г.	
В живота си мислите му бяха	221
За д-р Фридрих Щайн, загинал в бой на 22 март 1915 г.	
На светлината превключваме	134
Дадена за евритмично изкуство, Дорнах, Петдесетница, 16 май 1921 г.	
В човешкото сърце бият	214
клетки .	
За Е. Ш., 1911 г.	
В чиста мисъл	74
Изнесено в Мюнхен на 18 май 1907 г. на Теософския конгрес, в „Картини на окултни печати и стълбове“ (Дорнах 1957)	
Окото на душата отразява	103
Лекция, изнесена в Дорнах, 26 декември 1914 г. (Библ. № 156)	
Вътре в душата	223
За клона в Манхайм, ръководен от Хелене Рьохлинг, Берлин, 21 декември 1915 г.	
В търсенето на тъкани	101
Тетрадка, зима 1914/15	
Вижте публичните лекции през ноември/декември 1914 г.	
В търсенето, разпознай себе си	170
Тетрадка от 1924 г.	
В началото мисълта е	96
Лекция, изнесена в Пфорцхайм, 7 март 1914 г. (Библ. № 152)	
В самото начало мисълта е	97
Лекция, изнесена в Пфорцхайм, 7 март 1914 г. (Библ. № 152)	
В самото начало паметта е	98
Лекция, изнесена в Пфорцхайм, 7 март 1914 г. (Библ. № 152)	

В началото думата беше	95
Лекция, изнесена в Пфорцхайм, 7 март 1914 г. (Библ. № 152)	
В самото начало силата на паметта беше	99
Лекция, изнесена в Пфорцхайм, 7 март 1914 г. (Библ. № 152)	
В родилното отделение	234
За г-жа Хан, 1918 г.	
В „Световна тайна“	235“
Книга за гости на граф и графиня Полцер-Ходиц, Танбах, 1918 г.	
Във волята на бъдещите земни дни	102
Тетрадка, януари 1915 г.	
Световните мисли живеят в ума ти	86/87
Берлин, 15 февруари 1912 г., XII. Лекция на тема „Човешката история в светлината на духовните изследвания“ (Библ. № 61)	
Берлин, 7 ноември 1912 г., II. Лекция на тема „Резултати от духовните изследвания“ (Библ. № 62)	
Във вътрешната част на душата ти	237
Книга за гости на семейство Ритман, Санкт Гален, 1 април 1919 г.	
В сърцето се влита чувство	121
Дадена за евримично изкуство, Щутгарт, Коледа 1919 г.	
В кръга на душевната свобода	141
Тетрадка от 1922 г.	
Вж. Дорнах, 29 декември 1922 г., X. Лекция на тема „Връзката на звездния свят с човека и на човека със звездния свят. Духовното общение на човечеството“ (Библ. № 219)	
В необятността ще научиш	166
Дорнах, 8. Декември 1923 г., VIII. Лекция по „Мистериозни въпроси“ (Библ. № 232)	
В световните духовни кръгове	141
Тетрадка от 1922 г.	
Вж. Дорнах, 29 декември 1922 г., X. Лекция на тема „Връзката на звездния свят с човека и на човека със звездния свят. Духовното общение на човечеството“ (Библ. № 219)	

В изкуството	256 са
изкупени	
За г-н Лангер от квартет „Томастик“, Виена, 30 август 1921 г.	
В лекия въздух	120
За мен Уолър-Пайл	
Във времето на промяната	184
Дорнах, 25-ти Декември 1923 г., в „Конституцията...“ (Библиотека- № 37/260 а)	
В дълбините на човешката душа	90
На лист хартия с дата: Бъдни вечер 1913 г., лекция в Берлин, 23 декември 1913 г. (Библ. № 150)	
В тази къща	257
По случай полагането на основния камък на къщата „Vreede“ в Ариесхайм, 27 октомври 1921 г.	
В настоящото земно време	147
За Мари Щайнер на 15 март 1923 г. Вижте лекциите в Дорнах, март/април 1923 г.	
В обичайното	226
За Хелене Рьохлинг в книгата „Загадката на човека“, Берлин, 20 юли 1916 г.	
В името на този дух	124
По случай церемонията по откриването на първия антропософски курс за висше образование в първия Гьотеанум, 26 септември 1920 г.	
Светските мисли живеят в ума ми	87
Бележник	
В моите мисли	251
За Х. Г., с дата 21 ноември 1919 г.	
В праисторически времена, ...	118
За Флоризел Ройтер, Дорнах, 7 декември 1919 г	
В далечни светове	83
Берлин, 19 октомври 1911 г., Лекция 1 от „Човешката история в светлината на духовните изследвания“ (Библ. № 61)	

Изида-София	131
На лист хартия с дата: Коледа 1920 г.	
Няма ток и няма време	209
Берлин, 2 декември 1909 г., III. Лекция по „Пътища на душевните преживявания“ (Библ. бр. 58)	
Детски молитви	238-248, 255, 264, 265
Духът се разкрива жив	81
Берлин, 26 октомври 1911 г., II. Лекция на тема „Човешката история в светлината на духовните изследвания“ (Библ. бр. 61)	
Научи се да разпознаваш моята природа	156
Дорнах, 20 октомври 1923 г., втора лекция по темата „Човекът като хармония на творческия, формиращ и оформящ свят“ (Библ. № 230)	
Светлината тече нагоре	168
Дорнах, 12 януари 1924 г., 5-та лекция в „Мистериозни места на Средния Акр“ (Библ. № 233)	
Звуците на животните от висините, средата и дълбините на земята *	156
Човек търси решението на световната загадка	230.
Посвещение, Берлин, 1. Август 1917 г.	
Сърцето ми ти благодари	241
За децата на семейство X., Тюбинген, 2 юни 1919 г.	
Мислите ми летят към училище	258
Тетрадка, Щутгарт, юни 1920 г.	
Човешка душа	181
Дорнах, 25 декември 1923 г., в „Конституцията... “ (Библ. - № 37/260 а)	
Човече, говори	162
Дорнах, 2 декември 1923 г., VI. Лекция в « Mysteriengestaltungen» (Библ.-№ 232)	
Майкъл-Въображение	180
Мечът на Михаил *	155

С очите ми	248
Бележник	
Сутрешна молитва	240
Сутрешна молитва за по-горните класове	245
Сутрешна молитва за четирите по-долни класа	244
Мистериозни поговорки*	146
Уроци по мистерии в Древна Гърция *	163
Мистериозни същества от Средновековието*	168
След пожара в Гютеанума	260
Умът ѝ копнееше за светлината	225
За Софи Стинде, върху релеф, 17 ноември 1915 г	
О, тъмно е	138
Лекция, изнесена в Дорнах, 8 януари 1922 г. (Библ. № 210)	
О, човече, ти го формираш	155
Лекция, изнесена в Дорнах на 5 октомври 1923 г. и в Щутгарт на 15 октомври 1923 г. (Библ. № 229)	
О, човече, ти не си това, което си	168
Дорнах, 11 януари 1924 г., IV. Лекция на тема „Мистериозни места от Средновековието“ (Библ. № 233)	
О Worlds-Images	159
Дорнах, 25 ноември 1923 г., III. Лекция в « Mysteriengestaltungen» (Библ.-№ 232)	
О, Уил, Уил е в мен	168
Дорнах, 22 декември 1923 г., 13-та лекция в «Mysteriengestalten » (Библ.-№ 232)	
Слънцето е на върха	264
Бележник, Илки, 12 август 1923 г.	
Откровение през висините	75
Берлин, 22 декември 1908 г., II. Лекция върху „Коледната мистерия. Новалис, пророкът и вестителят на Христос“ (Дорнах 1964)	

Откровение на божествените сили	106
Лекция, изнесена в Дорнах, 26 декември 1915 г. (Библ. № 173)	
Великден	172
Великден. Тайната на Ефес	173
Петдесетница	105
Петдесетническо настроение	79
Пъзел върху пъзел	77
Лекция, изнесена във Виена, 19 март 1910 г., в «Makrokosmos und Mikrokosmos» (Библ.-№ 119)	
Стените на стаите ни разделят защитно	266
За берлинския клон на Свободното антропософско общество , пролет 1924 г.	
Борещи се психически сили	155
Бележник	
Тихо убежище	204
За г-жа Мод Кюнстлер в «Нов завет», 4 април 1906 г.	
Вижте Човека с костите	168
Дорнах, 12 януари 1924 г., 5-та лекция в „Мистериозни места на Средновековието“ (Библ. № 233)	
Изглед към почиващите звезди	169
Тетрадка от 1924 г.	
Погледни в царството на душата си	176
Тетрадка, ноември 1924 г.	
Огледай се около себе си	146
Дорнах, 8 април 1923 г., 5-та лекция по темата „Годишният цикъл като дихателен процес на Земята и четирите основни празнични сезона“ (Библ. № 223)	
Вижте логата	162
Дорнах, 2 декември 1923 г., VI. Лекция в « Mysteriengestaltungen» (Библ.-№ 232)	

Вижте растение	158
Дорнах, 26 октомври 1923 г., IV. Лекция на тема „Човекът като хармония на творческия, формиращ и оформящ свят“ (Библ. № 230)	
Вижте нашите тъкани	154
Дорнах, 12 октомври 1923 г., IV. Лекция на тема „Преживяване на хода на годината в четири космически въображения“ (Библ. № 229)	
Сън*	141
Шестдесет години - Скитане по света	267
За Йохана Мюке, Дорнах, 29 октомври 1924 г	
Виждам ли слънцето	239
Самопознанието е вкоренено в познанието за света	262
За граф Лудвиг Полцер-Ходиц, относно снимка на Рудолф Щайнер	
Да бъдеш на света	207
Приемане на себе си	224
Посвещение на д-р Нол, 23 април 1915 г.	
Виж, ти си моето око	177
Тетрадка, септември 1924 г.	
Лятна воля*	159
Слънце, ти блестиш	240
За децата на семейство Х., Тюбинген, 2 юни 1919 г.	
Слънце, ти си сияещо	178
Тетрадка, ноември 1924 г.	
Кълнове Sun Powers	180
Дорнах, 28 септември 1924 г., XI. Лекция в „Езотерични разсъждения върху кармичните връзки“, том IV (Библ. № 238)	
Човек живее, говорейки	137
За Мари Щайнер на 15 март 1922 г.	
Никога не говори за ограничения	191
Запис в книга	

Застани пред портата на живота на човека	172
Дорнах, 20 април 1924 г., втора лекция на тема „Великденският празник като част от мистериозната история на човечеството“ (в Библ. № 233)	
Звездите някога са говорили на хората	143
За Мари Щайнер, Дорнах, 25 декември 1922 г	
Стремете се към мир	174
Дорнах, 9 юли 1924 г., XII. Лекция на тема „Евритмията като видим език“ (Библ. № 279)	
Търсене в собственото си същество	137
За Ханс Райнхарт, 27 февруари 1919 г.	
Търсене вътре	249
За Ханс Кюн в книгата „Основните моменти на социалния въпрос“, Щутгарт, 1 септември 1919 г.	
Търсене в радиус	от 249
За Анна Самвебер, Щутгарт, 19 юни 1919 г.	
Търсейки светлината на пътя	204
За Мари фон Сиверс в книгата „Светлина по пътя“ от Мейбъл Колинс, 1906 г.	
Търсиш ли света	263
За Хермине Куха, Прага, 1 май 1923 г.	
Това наистина ли търси	116?
Лекция, изнесена в Щутгарт, 24 септември 1919 г.	
Търсиш ли себе си	? 107
Берлин, 10 юли 1917 г., VI. Лекция на тема „Човешки и хуманистични истини за развитието“ (Библ. № 176)	
Молитва на масата *	76
И светлината	91
Dornach 1913/14, в «Die Goetheanum-Fenster-Motive» (Дорнах 1961)	
И Духът на гравитацията	91
Dornach 1913/14, в «Die Goetheanum-Fenster-Motive» (Дорнах 1961)	
Незаменим	225
За Софи Стинде, Дорнах, 17 ноември 1916 г	

Въображение на Уриел	154
Урселбст	94
Оригинална Коледа*	184
Кондензираш ли чувството	74
Изнесено в Мюнхен на 18 май 1907 г. на Теософския конгрес, в „Картини на окултни печати и стълбове“ (Дорнах 1957)	
Овеществявате ли завещанието?	74
Изнесено в Мюнхен на 18 май 1907 г. на Теософския конгрес, в „Картини на окултни печати и стълбове“ (Дорнах 1957)	
От глава до пети	238
От главата до петите	242
От насилието	217
Берлин, 25 януари 1912 г., X. Лекция на тема „Човешката история в светлината на духовните изследвания“ (Библ. бр. 61)	
Да бъдеш буден*	141
Управляващ, мъдър дух на волята	110
В книгата на Рудолф Щайнер „Германска история през 19 век“ от Хайнрих Трайчке	
Ванделст към изображение	74
Изнесено в Мюнхен на 18 май 1907 г. на Теософския конгрес, в „Картини на окултни печати и стълбове“ (Дорнах 1957)	
Ако светът не беше надарен със слънце	216
Берлин, 21 ноември 1912 г., IV. Лекция на тема „Резултати от духовните изследвания“ (Библ. № 62)	
Защо човек се стреми	235
За Йохана Мюке в книгата „Как човек може да придобие знание за висшите светове?“, Берлин, 1918 г.	
Защо се стреми тъмният копнеж?	231
За Хелене Рьохлинг по снимка на Рудолф Щайнер, 1. Август 1917 г.	

Какви заблуди имаш?	222
Тетрадка, октомври 1914 г.	
Какво е зад теб, време	209
Тетрадка от 1910 г.	
Какво има в тази книжка	195
За Илма Вилборн-Зайлер, Виена, 9 април 1889 г	
Какво може да направи човекът?	229
Берлин, 15 март 1917 г., IV. Лекция на тема „Дух и материя, живот и смърт“ (Библ. бр. 66)	
Какво се зачева, докато живееш	227
Дорнах, 21 септември 1916 г.	
Коледа	103
Защото той изпълни	230-
те с живот	
За Хелене Рьохлинг в книгата „Стихотворения“ от Конрад Фердинанд Майер, Берлин, 9 юли 1917 г.	
Светът и човекът	174
Родено в света същество	173
Дорнах, 22 април 1924 г., IV. Лекция на тема „Великденският празник като част от мистериозната история на човечеството“ (в Библ. № 233)	
Познание за света, себепознание	254
В „Златната книга“ на Бернската асоциация на свободните студенти, Берн, 20 октомври 1920 г.	
Когато старецът каза	148
Тетрадка от 1923 г. Вижте лекция, изнесена в Дорнах, 2 февруари 1923 г. (Библ. № 221)	
Когато мъжът, топъл в любовта	106
Берлин, 10 декември 1915 г., IV. Лекция в «Aus dem mittel- europäische Geistesleben» (Библ.-№ 65)	
Ако се съсредоточите върху духа	252
За М.Е. Уолър-Пайл, 18 февруари 1920 г.	
Когато си в светли интелектуални кръгове	112
Посвещение в книгата „Философията на свободата“, Дорнах , Коледа 1918 г.	

Когато душевният мир се развява	225
Посвещение към снимка от Рудолф Щайнер, 11 декември 1915 г.	
Тези, които разбират значението на езика	259
Изказване по случай началото на обучението по класически езици в Свободното валдорфско училище в Щутгарт, 26 ноември 1922 г.	
Който влезе, да донесе любов	215
За откриването на сградата на клона, Ландхаусщрасе 70, Щутгарт, 15 октомври 1911 г.	
Този, който винаги се стреми към духа	204
За Астрид, графиня Бетюзи, върху снимка от Рудолф Щайнер, 15 май 1906 г.	
Кой иска нещо живо?	216
Берлин, 16 ноември 1911 г., IV. Лекция на тема „Човешката история в светлината на духовните изследвания“ (Библ. бр. 61)	
Природата на душата *	212
Да бъдеш следва това да бъдеш	79
Лекция, изнесена в Хамбург, в неделя на Петдесетница, 15 май 1910 г. (Библ. бр. 118)	
Посвещения на „Християнството като мистичен факт“	201
Посвещение на „Очертания на епистемологията на светогледа на Гьоте“	195
Като кръвта и плодовете	221
За JL, Базел, есен 1914 г.	
Като слънцето в небето	265
Прага, 5 април 1924 г.	
Искате ли да откриете собствената си същност	? 170
Дорнах, 30. Април 1924 г., в „Конституцията...“ (Библ. № 37/260 а)	
Искаш ли да опознаеш себе си?	158
Дорнах, 9 ноември 1923 г., 10-та лекция в „Човекът като хармония на творческия, формиращ и оформящ свят“ (Библ. № 230)	

Искаш ли да опознаеш себе си?	138
Виена, 5 юни 1922 г., 5-та лекция в «Westliche und östliche Welt- angengensetzungkeit» (Dornach 1950)	
Искате ли да разберете света	? 253
За WR Nedella относно снимка, Дорнах, 17 юли 1920 г.	
Искате ли да разберете света	? 263
Примерен почерк за Пруския държавен архив, Берлин. Щутгарт, 16 октомври 1923 г.	
Искаш ли да отидеш в широкото море?	214
Тетрадка от 1911 г.	
Зимно слънцестоене	73
Уинтървил*	159
Ние, хората от днешното време, ...	150
Книга за гости на семейство Ритман, Санкт Гален, 21. октомври 1923 г.	
Истинско себепознание	227
За Берта Елрам в книгата „Загадката на човека“, 20 април 1916 г.	
Където свършва сетивното познание	105
Лекция във Виена, 6 май 1915 г., и в Дорнах, Петдесетница, 22 май 1915 г., IV. Лекция върху „Фауст, борещият се човек“ (Библ. № 272)	
Къде да търсите	202
Запис в книга	
Думи върху мотивите на прозорците на Гьотеанума	114
Относно скулптурите на Кабири	232
Скици за зелените прозорци на Гьотеанума	91
Да се обърнеш към светлината	123
По случай откриването на първия Антропософски университетски курс в първия Гьотеанум, Дорнах, 26 септември 1920 г.	
За церемонията по откриването на първия Гьотеанум ..	124
За Коледа 1919*	119
За Коледа 1920*	129